Federal Almanya Postası

FEDERAL ALMANYA İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU'NUN (FİDEF) AYLIK YAYIN ORGANI

Emeklilik sorunu prim transferi ile sınırlanamaz

Türkiye ile Federal Almanya arasında ikili Sosyal Güvenlik Anlaşmaları üzerine görüşmelerin birinci kısmı 19-23 Eylül tarihleri arasında Ankara'da yapıldı. MC hükümetinin Sosyal Güvenlik Bakanı Turhan Kapanlı'nın 10 milyar DM üzerine kopardığı yaygara kesiliverdi. Arada çocuk paralarının yükseltileceği haberi yayıldı. Şimdilik bu görüşmelerden somut bir şey yok. Yılbaşına doğru Bonn'da bir görüşme daha yapılacak.

MC hükümetinin yurt dışındaki işçilerin emekliliği diye bir sorunu yok. Hükümetin programında yer alan iki satır, dövizlerin nasıl çekileceği üzerinedir. Demirel olsun, Bakan Kapanlı olsun önce 10 milyar DM'yı dillerine doladılar. Adeta emekliliki sorunumuzu, prim transferinin sağlanması sorunu haline getirdiler. Bu mesele şöyle çözülür diye bir öneri yok. Yasa hazırlanmıyor. Sosyal Güvenlik Anlaşması şöyle değiştirilmelidir diye bir konu işitmedik. Varsa yoksa 10 milyar Mark. Bu parayı bize verin gerisine karışmayın diyorlar. Ne konuştuklarını, nerelerde anlaşıp neden anlaşamadıklarını işçilerden gizli tutuyorlar.

Almanlar başka bir alem! İşveren primleri konusunda takındıkları tavır "sosyal devlet" sınırlarının nerede sona erdiğini gösteriyor. Almanlar işveren primlerini vermeyiz diyorlar. Oysa işveren primler de işçinindir. Bu hak işverenler tarafından işçilere lutfedilmemiştir. Bu hak uzun savaşımlar sonucu kazanılmıştır. İşveren bu parayı kendi cebinden ödemiyor. İş-

Devamı altıncı sayfada

Alman Sendikalar Birliği (DGB) Bremen Eyalet Bölge Başkanı:

Yabancı işçilere eşya gözüyle bakılması insanca bir tutum olamaz."

BREMEN - A. ELİS

Alman Sendikalar Birliği DGB Bremen Eyalet Bölge Başkanı ve SPD Milletvekili Erwin Schmie Milletvekili E. Schmiedt Gazetemizle özel bir görüşme yaparak sorularımızı yanıtlamış ve görüşlerini açıklamıştır. Erwin Schmiedt'le yaptığımız görüşme özetle şöyledir:

SORU: Yaygın olan "İşsizliğin nedeni yabancı işçilerdir" fikrine ne dersiniz?

CEVAP: Katiyetle böyle bir şey söz konusu olamaz. Onların bizim ekonomimize yaptıkları katkıyı unutmamalıyız. Böyle sözler maksatlı olarak gerici güçler tarafından çıkartılmaktadır. Onlarsız Alman ekonomisi edemez. Onlara eşya gözüyle bakılması insanca bir tutum olamaz. Onları burada getirip çalıştırdık. Ülkemize büyük katkıları oldu bu insanların. Şimdi ise, iş krizi var diye onları dışarı atamayız. Buna bütün benliğimle karşıyım. Onların insanca yaşayıp ve çalışmaları için bütün olanaklar sağlanmalıdır.

SORU: Yabancı işçi çocukları hakkında görüşleriniz nedir?

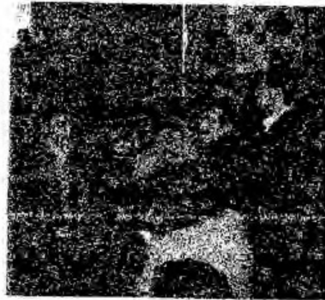
CEVAP: Halen okul sorunu konularında tek kaynayan nokta, yabancı işçi çocuklarının durumudur. Bu sorunun çözümü için her türlü gayret gösterilmelidir. Buradaki işçi öğretmenlerin öğretmen olarak alınması olanakları araştırılmalıdır.

Size bir örnek vereyim. Benim komşum bir Türk ailesidir. Onlarla aıkı görüşürüz. Geçenlerde Türkiye'ye gittiler. Bir iki hafta sonra çocuklarının canı sıkılmış ve haydi evimize gidelim demişler.

Şimdi sormak lazım kendi kendimize. Türk aile için ev Türkiye'dir. Ama çocukları için ise Federal Almanyamıdır? Yoksa Türkiye midir? Bu sorulara cevap bulmak zorundayız. Çocuklar Almancayı Türkçe'den iyi konuşuyorlar. O halde onların hayatlarını korku duymayacakları bir düzene sokmak zorundayız.

Misafir işçi yoktur. Misafir çalışmaz. Öyle olunca, yabancı meslektaşlarımız da bizler gibi aynı haklara sahip olmalıdır.

viersen, werne, greven, borghorst dernekleri FİDEF üyeliği için karar aldılar

Yandaki resimde, Werne derneğinin kongresine katılan işçilerimizden bir kısmı görülüyor

DÖRT YENİ ÖRGÜT DAHA BİRLİK SAFLARINDA

Düsseldorf-FAP

"Federal Almanyadaki işçilerimizin birlik örgütü FİDEF kuruldu. Ama bu birliğimize katılan katıldı, katılmayan katılmaz demek değildir. Halen şu veya bu nedenle Kurultayımıza katılamamış, FİDEF ile ilişki kuramamış, bizim bağ kuramadığımız önemli sayıda işçi örgütü vardır. Bu örgütlere, bu bölgelerdeki arkadaşlarımıza ulaşmak, onlara FİDEF'i tanıtmak, amaçlarını anlatmak hepimizin görevidir. Birliğimiz güçlendikçe gücümüz, dolayısı ile sorunlarımızın çözümünde etkimiz artacaktır."

FİDEF Genel Başkanı R. Genç, koordinasyon toplantılarında bu sözleri söylerken, 4 yeni işçi derneği daha FİDEF'e katılmaya karar veriyordu. Bu derneklerin hepsi, genel kurullarında FİDEF üyeliğini oybirliği ile kabul ettiler. Üyeliğin kesinleşmesi, 5-6 Kasım tarihlerinde toplanecak 2. Temsilciler Kurulu'nun

FORUM

EMEKLİLİK SORUNU NASIL ÇÖZÜLECEK?

Recep Genc
FIDEF Genel Başkanı

Emeklilik konusunda tam bir anarşi hüküm sürmektedir. Şimdiye kadar yapılan anlaşmalar çözüm getirmek yerine bu kargaşalığa kaynak olmuştur. Yirmi yıldır hükümetler emeklilik sorunumuzun adil bir çözüme ulaşması için hiç bir ciddi çaba göstermemişlerdir. Bugünkü koşullarda Milliyetçi Cephe gibi, Cumhuriyet tarihinin en gayri ciddi ve halkımızı en çok ezen bir hükümetten bu sorunu çözüm getirmesi beklenemeyeceği yurt dışındaki işçilerimiz için açıktır.

Son yıllarda, işçilerimizin, işçi birliklerinin, sendikaların ve sorunlarımızın çözümü için uğraşan namuslu aydınlarımızın uğraşlarıyla emeklilik sorunumuzun çözümünde temel olabilecek ilkeler aydınlığa çıkmıştır. Bunları şu şekilde sıralayabiliriz:

Devamı altıncı sayfada

göppingen türkiye demokratik halkçı birliği:

«BÖLÜCÜLÜĞE HAYIR, GÜN BİRLİK GÜNÜDÜR»

Göppingen Türkiye Demokratik Halkçı Birliği Yönetim Kurulu, örgütlerinin "Halkçı-Devrimci" adı altında yürütülen girişimle ilgisi olmadığını, böyle bir örgütlenmeye karşı olduğunu, yeni federasyon hazırlığı yapan kurula bir yazı ile bildirdiğini açıklamıştır.

Bilindiği gibi Göppingen Türkiye Demokratik Halkçı Birliği'nin adı, sürekli olarak, sözkonusu Hazırlık Kurulu tarafından yeni federasyona katılacak örgütler arasında bildirilmekteydi.

Doğrudan doğruya işçilerin birliğini bölme sonucunu getirecek, MHP ve diğer gerici partilerin uzun zamandan beri yürüttükleri işçilerimizi birbirlerine karşı kışkırtma çabalarıyla ister istemez bütünleşecek yeni federasyon girişimine dupduru bir uyarı niteliğini taşıyan, işçilerimizin birlik özlemlerinin yeni ve somut bir ifadesi olan yazının metnini aynen yayınlıyoruz.

Halkçı Devrimci Federasyonu
Hazırlık Kurulu Başkanlığına

Eislingen 28.9.77

Göppingen Türkiye Demokratik Halkçı Birliği Yönetim Kurulu 17.9.1977 günkü olağan toplantısında Halkçı Devrimci Federasyonu konusunu görüşmüş olup, oybirliği ile aşağıda belirtilen nedenler göz önünde bulundurularak bu federasyona katılmama kararı almıştır.

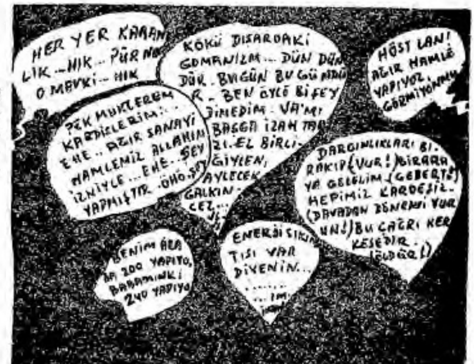
Halkçı Devrimci federasyonu 31 Ağustos 1977 tarihli bildirisinde, birliğiniz içersinde bazı kişile-

devamı 7. sayfada

MC'nin Sanayi bakanı ASİLTÜRK NE ANLATIYOR

Geçtiğimiz ay Sanayi ve Teknoloji Bakanı Oğuzhan Asiltürk yurt dışına çıktı. İsviçre ve Federal Almanya'da bir dizi toplantılar yaptı.

Asiltürk toplantılarını MSP yanlısı Milli Görüş Derneğiyle yaptı. MC'nin veya MSP'nin "Ağır Sanayi Hamlesi"'ni anlattı. Bütün anlatılanlar dönüp dolaşıp "döviz gönderme" de

TÜRKİYE - 1977

devamı 8. sayfa'da

Redaksiyon'un mektubu...

Gazetemizin sorunları, FİDEF Koordinasyon toplantılarında geniş olarak inceleniyor. Arkadaşlarımızdan değerli öneriler alıyor ve bu öneriler ışığında çalışmalarımızı düzenliyoruz. Örneğin bu sayıyla birlikte bir sayfamızı, yurt dışındaki işçilerimizin kültürel alandaki çabalarına ayırıyoruz. Bunun yanında bir dizgi makinası alarak, gazetemizi daha iyi yayınlayabilme çabasındayız. Önümüzdeki sayı ile bu atılımı gerçekleştireceğimize inanıyoruz.

Bu sayıda gazete temsilcileri ve dağıtım sorunumuzu işlemek istiyoruz. FİDEF 1. Temsilciler Kurulu, her derneğin Federal Almanya Postası-FAP için bir temsilci görevlendirmesine karar vermişti. Bu gazetemiz için çok önemli. Her derneğin bunu yapması halinde, 60'ın üzerinde gazeteye yazı, haber vs. gönderen, gazetenin dağıtımı ile ilgilenen arkadaşımız olacak. Temsilciler gazetenin aynı zamanda bölgedeki işçilerin gözü kulağı olacak. İşçilerimizin karşılaştığı, onları ilgilendiren her olayı, derneğin çalışmalarını düzenli olarak gazeteye bildirecekler. Fotoğraflı röportajlar yapacak, işçilerimizin şiir, hikaye vb. çabalarını redaksiyona ulaştıracaklar. Gazeteye gönderilen her türlü haber, yazı röportajlar şu altı soruya cevap verir olmalı; Ne nerede, Ne zaman, Nasıl, Neden, Kim? Temsilci arkadaşlar olayların içinde, önemli veya önemsiz diye seçme yapmamalı, her türlü haberi en kolay şekilde gazeteye bildirmeli. Kültür sayfamızın devamı için, temsilci arkadaşların ve tüm okuyucularımızın ilgi ve desteğine bağlı.

Dağıtım şu andaki başlıca sorunumuz. FAP dağıtım şirketleri üzerinden dağıtılmıyor. Dağıtımın gelişmesi, dernek yönetim kurulları, gazete temsilcileri ve tüm okurlarımızın çabasına bağlı. Elbette her örgüt, her temsilci veya her okurumuz, kendi bölgesinde, türkçe gazete satan bayilerle doğrudan konuşup, FAP'ın bayilerde de satışını sağlayabilir.

Federal Almanya Postası, hepimizin çaba ve katkısıyla üzerine düşen görevleri yerine getirebilir.

DERNEKLERİMİZDEN HABERLER

MÜNİH

Münih İşçi Derneği – MİDER, Grosshadern bölgesindeki Grosshadern Kliniğinin temizlik işlerinde çalışan işçilerimizin haklarının çiğnenmesi üzerine, işçilerle dayanışmaya geçmiş ve hastahane yetkililerine işçilerin istemlerini bildirmiştir. Dernek ayrıca konuyu derhal sendikaya bildirmiştir. Bu konuda bir bildiri yayınlayan dernek, tüm işçilerimizin her türlü sorunlarının çözümünde yardımcı olmaya hazır olduğunu açıklamıştır.

Dernek adresi:
Schwanthalerstr.182
8 München 2

HAMBURG

Harun Karadeniz'in ölüm yıldönümü dolayısıyla dernekte bir anma toplantısı düzenlendi. Toplantı'da ayrıca, DİSK'in "DGM' ye Hayır" filmi gösterildi ve Maden-İş çilerine yardım toplandı. Dernek ayrıca 2. MC'nin yeniden kuruluşunu protesto eden bir bildiri yayınladı.

Dernek şu anda Stade bölgesindeki turist işçilerin haklarına kavuşması için çalışmalarını hızlandırdı.

DÜSSELDORF

Düsseldorf İşçi Derneği Kadınlar Kolu Komitesi Ev hanımları ve çalışan kadınlar için iki dikiş kursu açmıştır. Bu kursta dikişle ilgili kelimelerin almanca karşılığı da öğretilecek olup, kurs 10 hafta sürecektir. 8 Ekim tarihinde başlayacak olan kurs çalışanlar için 30.- ve ev hanımları için 20.-DM'dır. Kayıtlar Erkratherstrasse' 338 adresindeki dernek lokalinde yapılmaktadır.

SIEGEN

Siegen Türk İşçileri Birliği, Yabancılar Çalışma Komitesi ile işbirliğini sürdürmektedir. 24 Eylül'de ortak olarak yerli ve yabancı çocuk ve veliler için düzenlenen kır gezisinden sonra geçen haftadan itibaren 15 - 16 yaşları arasındaki genç kızlarımız için mesleğe yönelik dil kursları düzenlendi. Dernek ve Yabancılar Komitesi gelecek için, çocuklara ev ödevlerinde yardım kursları planlıyor.

Dernek Futbol Takımı ise yeni sezonuna rağmen başarılı maçlarına devam ediyor. Siegen Türkspor, Tunusspor'u 3 - 2 yendi. Gençlik Futbol takımı ilk devreyi 2-0 mağlub bitirmesine rağmen ikinci devrede Ahmet, Feridun ve Mümin'in golleriyle sahadan 3-2 galip ayrıldı. Bundan sonraki maçı İtalyan Forma takımıyla yapacak Türkspor hazırlıklarını sürdürüyor. Takım kaptanı Yusuf Albayrak "Bir galibiyet daha almaya çalışacağız" diyor.

HILDESHEIM

Geçen yıl Hildesheim Türk İşçileri Derneği, Eylül 77'den itibaren bir bülten çıkarmaya başladı. Yönetim Kurulunun Yoğun çalışmasıyla nihayet bir lokal yerine de kavuşan dernek ayrıca 15 Ekim Cumartesi günü bir de işçi eğlence gecesi düzenlemiştir. Haus der Jugend ile birlikte, Folklor ve Spor Çalışmalarına da başlayan dernek Yöneticileri, lokal açılınca açılmaz çalışmalarının daha da gelişeceğini belirtiyorlar.

Münster 2. Milliyetci Cephe'ye karşı direniş Komiteleri, Şili faşizminin 4. yılını hatırlama gecesinde Şili'li kardeşleriyle bir informasyon stand'ı ve yemek stand'ı kurarak uluslararası dayanışmanın önemini vurgulamıştır.

Standlardan elde edilen gelir MESS'e karşı aylardır kararlı bir mücadele sürdüren Maden-İş sendikasının yiğit işçilerine gönderildi.

yurt dışındaki işçilerimizin birliğini bölmeye yönelmiş girişimler «halkçı» veya«devrimci» olamaz

Büyük İşçi Kurultayı'nda yalnızca iki örgüt, birlik örgütümüz FİDEF' in kurulmasına karşı çıktı ve federasyona kesinlikle katılmayacağını bildirdi. Batı Berlin ve Stuttgart Halkçı Devrimci Birliği adlarını taşıyan bu kuruluşlar, kurultay öncesinde, Hazırlık Komitesine, işçi Kurultayı'na gözlemci olarak katılacaklarını bildirmişlerdi. Bunlar Kurultay sabahı geldiler ve gözlemci değil, delege olarak kurultaya katılmak istediklerini bildirdiler. Hazırlık Komitesi bu isteği kabul etti Bunun nedeni akşam anlaşıldı.

Hazırlık Komitesi, Kurultay öncesinde yayınladığı yazılarda, Bonn'da yapılan basın toplantısında ve derneklerle yapılan toplantılarda Kurultay'ın amacının, sadece sorunlarımızın tartışılması, istemlerin kararlaştırılması olmadığını, aynı zamanda süregelen bölük, pörçüklüğü, dağınıklığı ortadan kaldıracak, ortak istemler çerçevesinde etkin mücadele ortamını yaratacak birlik örgütünün yaratılması olduğunu hiçbir tereddüte yer bırakmayacak bir açıklıkla ortaya koymuştu. Tüzük Taslağı, önceden katılacak örgütlere gönderilmişti. Kurultayın birinci günü, 2. oturumun sonunda örgüt delegesyonlarından program ve tüzük komisyonları seçildiler. Bu komisyonlar akşam saat 20.00-24.00 arasında tüzük ve program üzerine çalışarak son şeklini verecekti.

Bu "halkçı-devrimciler kurultay çalışmaları başlar başlamaz, kurultaydan bir birlik örgütü doğmasını engellemeye başladılar. Delege olarak bu konuda bir gözlemciden daha fazla olanağa sahiptiler Örgüt kurulmasına karşı oldukları halde, bu komisyonlara ikişer üçer katıldılar.

Akşam diğer komisyon üyeleri beklemeye başladı Saat 20,00'de kimse ortalarda yoktu. Tam 4,5 saat sonra bu "halkçı-devrimci"baylar gece 00.30' da ortaya çıktılar, ve sıkılmadan toplantı yapmaya gerek olmadığını, sabah konuşabileceklerini söylediler. Diğer arkadaşlar sabırla toplantı yapılması gerektiğini vurguladılar. Toplantı başladı. Her kelime üzerinde tartışma açılmaya, böylece, toplantı çıkmaza sürüklenmeye çalışıldı.

Büyük fedekârlıklar sonucu toplanmış, yurt dışındaki işçilerimizin ve tüm yerli, yabancı kamuoyunun dikkatlerini üzerinde toplamış, hak ve çıkarlarımız uğrunda yürütülen savaşımda dönüm noktası olan kurultay'ın, provoke edilmesine, dağıtılmasına ümit ve birlik özlemlerinin kırılmasına izin verilemezdi ve verilmedi de. Fikir ve tavırların sefaleti ortaya konunca, "halkçı-devrimci" baylar çekilip gittiler. Komisyonlar sabaha kadar çalışıp, FİDEF'in temellerini inşa ettiler.

İkinci gün FİDEF'in doğmasını engellemenin mümkün olmadığı açıkça ortaya çıkmıştı. Batı Berlin ve Stuttgart "halkçı- devrimci"leri bu kez de FİDEF'in cılız, sakat kurulması için çalıştılar. Ancak bunu da başaramadılar.

Sorulacak: Peki neden böyle davrandılar? FİDEF Programı oybirliği ile kabul edildi. Yani Kurultay'a katılan tüm delegeler onayladı. Tüzük konusunda örgütün "her zaman CHP'yi desteklediği" şeklinde, amaç maddesine bir ek istendi. Bu açıkça sırf CHP'li işçileri kapsayacak bir örgüt olacak, şu veya bu nedenle Halk Partisini desteklemeyen işçileri dışarıda bırakacak ve durum ve çıkarları aynı olan işçilerin birliğini doğrudan doğruya bölmek anlamına gelecekti.

Kaldı ki, halen yasalara aykırı düşen bir uygulama olacaktı. MHP' nin, Anayasa Mahkemesi'ne yol açan yasa, o zaman örgütümüz için de söz konusu olacaktı. Bunun ötesinde bu ülkenin yasalar da böyle Türkiye'de kurulmuş bir partinin, Federal Almanya'da örgütlenmesine izin vermiyordu. Bunlarda bu öneriye yasal engellerdi.

SEÇİMLER ÖNCESİ

Kurultay'dan sonra bu "halkçı ve devrimci" efendiler, FİDEF'i karalamayı, asılsız suçlamalarla tecrit etmeyi başgörev edindiler. Bunlara cevap verildi. 5 Haziran seçimlerinde FİDEF aktif ve yoğunsal bir çalışma yürüttü. Uçak seferleri düzenledi. TÜSAK İÇİNDE, bütün olanaklarıyla çalıştı. Bu dönemde bu efendilerin bütün işleri güçleri, FİDEF aleyhinde dedikodu yapmak oldu. Federal Almanya'ya gelen CHP' li parlamenterler ile FİDEF'in ilişki kurmasını önlemeye özen gösterdiler. DGB merkezindeki Türk bürosunun, Tercüman gazetesinin, Alman işverenlerin yayın organı "Capital"in desteği ile FİDEF'e karşı kampanya yürüttüler. Anti-komünizmden başka malzemeleri olmadığı için Tercüman gazetesi ile sarmaş dolaş oldular. Batı Berlin'de "Seçim Dayanışma Birlikleri" nden ayrılıp, birliği bozdular, çalışmaları zayıflattılar. Bu tutumları en başta CHP'ye zarar verdi, veriyor.

Seçimler sonrasında, CHP'nin adını ve Ecevit'e olan sempatiyi istismara devam ederek, ayrı bir federasyon kurma çabalarını yoğunlaştırdılar. Toplantılarını mümkün olduğu kadar, FİDEF'den kapalı, duyurmadan yapmaya, FİDEF'e yönelttikleri suçlamaların, yayınlarının genel merkeze, üye derneklerimizin eline geçmemesine dikkat etmeye çalıştılar.

DİSK DÜŞMANLIĞI

İstanbul'da kanlı bulanan 1 Mayıs'ta ölen işçi kardeşlerimizle dayanışma ve katliamı protesto eylemlerine katılmadılar. Türkiye'de CHP'nin tersine, burada bunlar DİSK düşmanlığı yaymaya ve Mandoluğu temize çıkarmaya başladılar. Seçimlerden sonra 2. MC'nin kuruluşuna, karşı Federal Almanya'da 15'den fazla yürüyüş, toplantı yapıldı. Bu "halkçı-devrimciler" seslerini çıkarmadılar. Türkiye'de iki aydır grevde olan 40.000 maden işçisi ile dayanışma için, FİDEF yoğun eylem yürüttü. Şu ana kadar gönderilen yardımlar 60.000 DM aşıyor. Kampanya Federal Almanya'nın her yanında sürdürülüyor. Türkiye'de CHP Milletvekilleri grevci işçilere bağışa koşarken, buradaki "halkçı-devrimci"baylar kıllarını kıpırdatmadılar. Arkalarına taktıkları iyi niyetli işçi arkadaşlarımızında, Türkiye'de sınıf kardeşleriyle dayanışmasını engellediler. DİSK düşmanlığı geliştirilmeye başlandı. DİSK yayınları halkçı - devrimci derneklerin lokallerine sokulmamaya, DİSK afişleri duvarlardan indirilmeye başlandı. Geçen süre içinde, yurt dışındaki işçilerimizin sorunlarından herhangi birinin çözümü için hiç bir şey yapmadılar.

İŞÇİLERİN SIRTINDAN MİLLETVEKİLİ OLMA HESAPLARI

Son altı aylık çalışmalarına kısaca bakıldığında, açıkça görülmektedir ki Federal Almanya'daki "Halkçı-Devrimciler" yalnızca FİDEF düşmanlığı yapmak için yoğun çalışmalar yürütmüşler, her zaman birliği bozucu davranmışlardır.

1. Parti çıkarlarını, yurt dışındaki işçilerimizin çıkarlarının önüne koymuşlardır. Yurt dışındaki işçilerimizin çıkarları, kendi sorunlarının çözümü için birlik içinde mücadele vermelerindedir. "Halk

devamı 3. sayfada

FİDEF KOORDİNASYON TOPLANTILARI SÜRÜYOR

"Sorunlarımızın çözümü için MC hükümetinden bir şey beklemek ölü gözünden yaş beklemeye benzer"

HAMBURG, STUTTGART VE HANNOVER KOORDİNASYON TOPLANTILARINA 22 ÖRGÜT KATILDI. FRANKFURT, RUHR BÖLGESİ VE BATI BERLİN TOPLANTILARI EKİM VE KASIM AYLARINDA YAPILACAK.

FİDEF 1. Temsilciler Kurulu Kararı gereğince, Federal Almanya'nın çeşitli bölgelerinde, dernekler arasındaki işbirliği ve dayanışmayı düzenli ve sürekli hale getirmek, dernekler ile genel merkez ilişkilerini sıklaştırmak, bölgesel sorunlarımız konusunda gerekli önlemleri kararlaştırmak için, Eylül başından bu yana Koordinasyon toplantıları yapılmaktadır. Hamburg Hannover ve Stuttgart'ta yapılan toplantılara 22 örgütten temsilciler ile FİDEF Merkez Yürütme Kurulu üyeleri katılmışlardır.

ANA SORUNLARIMIZ HALA ÇÖZÜM BEKLİYOR

Toplantıların açış konuşmasında, yurt dışındaki işçilerimizin durumu, aktuel konular üzerinde bir değerlendirme yapan FİDEF genel başkanı Recep Genç şöyle demiştir.

"Yurt dışına ilk işçi göçünden bu yana 17 yıla varan uzun bir süre geçmiştir. Bugün Eğitim, serbest oturma ve çalışma hakkı, sağlık, konut, sosyal güvenlik mesleki ilerleme ve bu gibi, bir insan hayatının ana dilimlerini kapsayan ağır sorunlar boylu boyunca önümüzde çözüm bekliyor. Bu Türkiye olsun, bulunduğumuz ülke olsun hükümetlerin bizim insanca yaşama ve çalışma koşullarına kavuşmamız için ciddi bir çaba göstermediklerinin kanıtıdır. Bu tutum halen sürmektedir ve resmi belgelerde yer almaktadır. Biri, kendi iş piyasasına göre, yabancıların iş gücünden nasıl yararlanacağını planlarken, diğeri en fazla işçi dövizini nasıl ele geçireceğini hesaplamaktadır. Federal Almanya'da Federal ve Eyaletler Komisyonu(Bund Länder Kommision) kararları. Türkiye'de 2. defa ülkemizin başına milli bir felaket gibi çöken Milliyetçi Cephe hükümetinin programı bu durumun belgeleridir.

Sorunlarımızın çözümü için MC hükümetinden bir şey beklemenin, "ölü gözünden yaş beklemeye" benzediğini işçilerimiz kavramışlar, kendileri mücadeleye girişmişlerdir. İşçilerimizin sendikalarda yüksek oranda örgütlenmesinin, FİDEF'in kuruluşunun temel nedenleri buradadır."

Genel Başkan konuşmasından sonra, dernekler kendi çalışmalarını, bölgenin sorunlarını anlatmışlardır. Çalışmaların genel değerlendirilmesi FİDEF'in amaç ve çalışma biçimleri üzerinde açıklamalar konusunda söz alan genel sekreter Haydar Dikme özetle şöyle demiştir:

DERNEKLERİMİZ İŞÇİLERİN KARA GÜN DOSTUDUR

"FİDEF üyesi dernekler, güçleri oranında yapabildikleri kadarıyla işçilerimizin binbir güncel sorunlarının çözümünde yardımcı olmaya çalışırlar. İşçimizin poliste bir işi, orada destek olurlar İş ve İşçi Bulma bir zorluk çıkarmış, orada hemen o zorluğa karşı yanıbaşın-

devamı sayfa 7'de

yurt dışındaki işçilerimizin...

baştarafı 2. sayfada

çı-Devrimcilerin" böyle bir sorunu yoktur. Onlar "CHP iktidarı için yurt dışından çalışma" yapmayı tek hedef edindiklerini söylerler. Ama düşünce ve davranışlarıyla CHP'ye zarar vermektedirler. Ecevit resimli bildirilerle herkesi kandırabileceklerini hesaplamaktadırlar.

Bugün hangi siyasi partiyi desteklerse desteklesin, işçilerimizin içinde bulundukları durum, ağır çalışma ve yaşama koşulları, sosyal, hukuki, kültür, sağlık vb. her alanda görülen ayırımcılık, ikinci sınıf insan muamelesi aynıdır. FİDEF buradan yola çıkıyor. Durum ve çıkarları bir olan işçilerimiz, ayrı ayrı siyasi dini inanç ve görüşlerde olsalar bile tek demokratik yığın örgütleri içinde ortak hak ve çıkarları için birlikte mücadele vermelidirler

İşçilerimiz kendi hak ve çıkarlarını elde etmede, önce kendilerine güvenmelidirler. Geçen 15 yıllık tecrübe bunu 40 defa ispatlamıştır. Türkiye yada Federal Alman hükümetinden sorunlarımıza çözüm beklemek "ölü gözünden yaş beklemeye" benzer. Yalnız 'kendi kendine güvenmekle' olmaz. Örgütlenmek, birlik olmak zorundayız. İşçilerin en büyük silahı birliğidir.

"Bakın Batı Avrupa'da MHP Ülkü Ocaklarını, MSP Milli Görüş teşkilatlarını kuruyor. Biz niye bir "Halkçı-Devrimci "federasyon kurmayalım?" deniyor. Bu ne anlama gelir? Bu işçiler parçalansın, bölünsün, birbirine düşsünler demektir. İster partili, ister partisiz işçiler birbirine girince bu en çok işçiyi sömüren patronun işine yarar. Böyle bir görüşü gerekçe olarak ileri sürmek, işçi sınıfına ihanettir. MHP yada MSP işçiyi patronun kölesi yapmayı amaçlar. Bir "Halkçı" yada "devrimci" faşizmi, gericiliği kendine örnek almaz, gerekçe yapmaz. Alırsa "Halkçı" olamaz.

2. Halkçı - Devrimci Federasyon çalışmalarının başını çekenler, kendi kişisel çıkarlarını, yurt dışındaki işçilerimizin çıkarlarından önde tutmaktadırlar. Bunların gönüllerinde "CHP Milletvekilliği" aslanı yatmaktadır. Bazıları askere gitmeden CHP emrinde bir federasyon kurarak kendilerinin milletvekilliğine ne kadar layık olduğunu göstermé çabasındadır. Milletvekili olma özlemi içlerini gıdıklaya, gıdıklaya yurt dışındaki işçilerimizin birliği, onların sorunlarının çözümü üzerinde at koşturabileceklerine inanmaktadırlar.

Yağma yok! Her birinin maskesi indirilecektir. FİDEF'e 15 yıllık mücadelenin sonunda varılmıştır. İşçi sınıfına inanmayan, onu kendi mevki hesabı, kendi parti çıkarları için bir araç olarak görenler, şamar yiyeceklerdir.

3. FİDEF'e yani, yurt dışındaki işçilerimizin birlik örgütüne düşmanlık giderek gelişti. FİDEF düşmanlığından, DİSK düşmanlığına yol alınıyor DİSK yayınları dernekten kaldırılıyor. Afişler indiriliyor. Ve kimi "Keskin" zekâlılar, FİDEF'e, DİSK'e düşmanlık yayıp, hem "halkçı", hemde "devrimci" olduklarına işçilerimize inandırmaya çalışıyorlar. Bu yolda, DGB Merkez Türk Bürosu yetkilisine, günlük "tarafsız" basınımıza ve Tercüman gazetesinin yardımlarına sırtlarını dayamışlar.

İŞÇİLERİMİZDEN LAYIK OLDUKLARI CEVABI ALACAKLARDIR

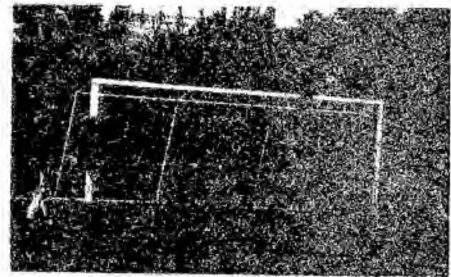
Kurultay'dan buyana "Halkçı-Devrimci" federasyon girişimi yürütenlerin bütün yaptıkları, yada yapmak istedikleri budur. FİDEF şimdiye kadar sürekli olarak bu kişilerle dostça uyarılar yapmış FİDEF içinde birlikte mücadeleye çağırmıştır.

Bu milletvekili heveslileri bu dilden anlamamışlar, yukarıda anlattığımız bölücü eylemlerine devam etmişlerdir. Bundan böyle anladıkları dilden konuşulacak ve davranılacaktır. Bir yanda işçilerin birliğini böl, DİSK'e düşmanlık yay, FİDEF'i korkak dedikodularla yıpratmaya çalış, MC'nin kuruluşuna karşı eylemlerde yer alma, maden işçilerinin grevine dayanışma gösterme, diğer yanda Ecevit'in birkaç resmini yurt dışındaki işçilerimizin sorunlarına ilaç olarak dağıt, MC hükümetine karşı bir demeç ver ortam uygunsa "Avrupa Komünisti" edasına bürün "halkçı" ve "devrimci" kelimelerini ağzında sakız yaparak, CHP yanlısı işçilerimizin sırtından CHP milletvekili olmanın hayalini kur!

CHP yöneticileri bu konuda ne derler, bu gelecekte daha aydınlanacak. Ancak biz FİDEF olarak, bu hareket ve başındakilerle mücadele edeceğiz. Herkesin işçi sınıfımızdan layık olduğu cevabı alacağına inanıyoruz.

T. Toker

Fotoğrafta FC Apostel'in kaleciği (?) ... bir ... munu izliyorsunuz. FC Paula bu maçı 3 - ? golnet bir farkla kazanacaktı.

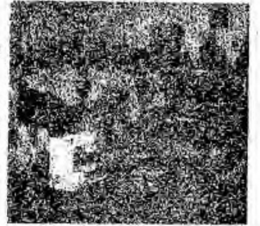
BERLİN'DE FUTBOL MAÇLARI

FAB Batı Berlin
Sadık Kayılmaz bildiriyor

Batı Berlin'de Jugendheim'lar (gençlik yurtları) arası futbol müsabakaları, olgun bir spor anlayışı ve dostluk içinde geçiyor. Çoğunluğunu Türk gençlerinin oluşturduğu FC Paula takımı ilk maçında FC 12 Apostel'i 9 - 3, ikinci maçında ise Gethsemanis Kirche'yi 14 - 0 yenerek başarılı maçlar çıkardı.

KREFELD'TE BİÇKİ DİKİŞ KURSU

Krefeld Türk İşçileri Yardımlaşma Derneği, Genç Kızlar ve hanımlar için dikiş kursu açtı. Volkshochschule ile birlikte düzenlenen kurslar 27 Eylülde başlamakta olup, aylık katılma ücreti 10.-DM tır. Kayıtlar, dernek lokalinde, Gladbacherstr. 54 ve Westwall 90 adresindeki AWO binalarında yapılmaktadır.

Resimde kayıtlar yapılırken

MÜNSTER GENÇLERBİRLİĞİ KURULDU

Münster'de gençlerin, derneğin destek ve yardımları ile oluşturdukları Futbol takımı mahalli lig'de oynamaya başlamıştır. Şimdiye kadar arka arkaya oynadığı deplasman maçlarında 2 beraberlik ve bir galibiyet alan MÜNSTER GENÇLER BİRLİĞİ'nin en büyük sorunlarını kadro darlığı ve mali imkansızlıklar teşkil ediyor. Fakat gerçekten yetenekli gençlerden oluşan takım bu zorlukların üstesinden geleceği ve büyük başarılar kazanacağı güvencesini veriyor

Fotoğrafta soldan sağa ayaktakiler, Barış'ın babası, Süleyman, Sabri, Tunç, Hüseyin, Fikret, Sahap ve Kaynak, oturanlar Kadır, Nejat, Necati, Recep Ahmet

BİRLİĞİMİZ ÜYESİ, İLERİCİ ARKADAŞIMIZ ŞAZİYE ERCAN'I TRAFİK KAZASINDA YİTİRDİK. ANISI BELLEĞİMİZDEN SİLİNMEYECEK, ÇALIŞMALARIMIZA GÜÇ KATACAKTIR.

Ruhr B. Gelsenkirchener Kadınlar Birliği

Gelsenkirchener Türk İşçi Derneği

DAYANIŞMA ŞİMDİ DAHA ÇOK GEREKLİ

Maden İş grevi 4. ayını dolduruyor. MESS patronlarının işçilerin evlerine gazeteler, bildiriler göndererek ve daha başka metodlarla grevi kırma çalışmaları sonuç vermedi. Geçen süre içinde Maden emekçileri 2500.- TL para aldılar. Sendika 34 milyon ödeme yaptığını açıkladı. Böylesi zor koşullar altında yapılan 22. Maden İş Genel Kurulu başarıyla sonuçlandı. Bu Maden işçilerinin, Maden-İş sendikasının bilinç ve kararlılığının ölçüsüdür. MESS patronlarına akıllarını başlarına alması için açık bir cevaptır.

40.000 maden işçisiyle dayanışma kampanyası yurt dışında gevşemeksizin sürüyor. Böyle de devam etmelidir. Şimdiye kadar gerek doğrudan doğruya gerekse FİDEF dayanışma kontosu üzerinden gönderilen bağışların toplamı, 60.000 DM'yi aşıyor. FİDEF'in bastırdığı 1.- DM'ye satılan 20.000 dayanışma kartı tükeniyor. Kampanya yaygınlaştırılmalıdır. Standlar kurulacak, bölgedeki Alman işçi kuruluşları ilerici demokratik örgütlerin yığınsal toplantılarına katılınmalıdır. İlk hedefimiz 100.000 DM'yi geçmektir.

MADEN-İŞ GREVCİLERİYLE DAYANIŞMAMIZ SÜRÜYOR !

Maden işçileriyle dayanışma eylemleri tüm Federal Almanya'da, sanki yeniden başlamışçasına sürdürülüyor. FİDEF üyesi dernekler, mahalli komiteler festivaller, toplantılar, bayram eğlenceleri ve standlarla kampanyayı yaygınlaştırmaya çalışıyorlar. Alman emekçileri ve diğer yabancı işçiler, bağışları ile 40.000 maden işçisinin yiğit grevini destekliyorlar.

BATI BERLIN

DGB üyesi, Bilim ve Eğitim Sendikası GEW'nin Batı Berlin genel kurulunda, Türkiye'de Maden İş'in, MESS kapitalistlerine karşı sürdürdüğü grev anlatılmış ve delegeler maden işçilerinin kavgasını coşku ile alkışlamışlardır. Genel kurulda açılan dayanışma kampanyasında 920.-DM toplanmış ve bu para Maden İş'e postalanmıştır.

Öte yanda dayanışma kampanyasında 8490.-DM ile başı çeken, Batı Berlin MESS'e karşı, Maden İş'i destekleme komiteleri, Ramazan bayramı dolayısıyla düzenledikleri şenliklerde, Karagöz-Hacivat gösterilerinede başlamışlardır. Yerli ve Yabancı halk tarafından ilgi ile izlenen Karagöz-Hacivat gösterileri sonunda Maden İşçilerinin bağış kampanyası açılmaktadır.

KÖLN

17 Eylül de SPD'nin düzenlediği FEST'e, Köln Türkiyeli İşçiler Birliği de katılmış, Fest süresince Maden-İş'le dayanışma kartları satılarak, 500.-DM bağış toplanmıştır. Köln Derneği önümüzdeki hafta da Rodenkirchen'de gene SPD'nin bir festivaline katılacaktır.

DÜSSELDORF

11 Eylül'de Anti Emperyalist Dayanışma Komitesi tarafından düzenlenen Konser'de 2 saat içinde 720 Maden-İş'le dayanışma kartı satılarak karşılığı, FİDEF dayanışma kontosuna yatırılmıştır.

MÖNCHEN GLODBACH

Rheyd kentinde JU-SO örgütü tarafından 8 Ekimde düzenlenen, Uluslararası Dayanışma Festivaline, Türkiye'de Maden İşçilerinin grevi konusunda açıklamalar yapmak üzere FİDEF'in temsilcisi davet edilmiştir. Festivalde dayanışma kampanyası sürdürülecektir.

DAYANIŞMAYA KATILANLAR

	DM Pf.
Köln Türkiyeli İşçiler Dayanışma Birliği	2660.00
Gelsenkirchen Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri	305.00
K. Bremen Türkiyeli İşçiler Birliği	700.00
Kaiserslautern T. Kadınlar Birliği	412.00
R.B. Gelsenkirchen Kadınlar Bir.	314.00
Batı Berlin T. Toplumcular Ocağı	2100.00
Weinheim T. İşçiler Birliği	625.00
Düsseldorf İşçi Derneği	1342.00
Krefeld T. İşçileri Yardım. Derneği	1370.45
B. Berlin MESS'e karşı Maden-İşi Destekleme Komiteleri	8490.00
Wiesbaden İşçi Derneği	520.00
Hamburg İlerici İşçiler ve Gençler Der.	2153.00
B. Berlin T. Kadınlar Birliği	435.00
Regensburg T. İşçiler Birliği	1043.00
Dortmund İşçi Derneği	736.00
Duisburg İşçi Yardım. Derneği	1286.00
FİDEF Genel Merkezi	1718.50
Münster T. İşçi-Öğrenci Der.	1050.00
R.B. Barış ve Özgürlük Komitesi	1200.00
Münih İşçi Derneği-MİDER	1738.00
Bergkamen Maden-İşle Dayan. Kom.	800.00
Osnabrück Türk İşçi Derneği	365.00
Baden-Württemberg Maden-İş'le Dayanışma Komitesi	3000.00
Gelsenkirchen T. İşçi Derneği	500.00
Rheda Maden-İş'le Dayanışma Kom.	215.00
Turan Geyik ve Arkadaşları-Rheda	343.00
Viersen İşçi Derneği	162.00
Bayram Demirezen ve Arkadaş.-Ochs.	165.00
Leverkusen İşçi Derneği	800.00
Siegen T. İşçileri Birliği	110.00
Lübeck İşçi Yardım. Derneği	105.00
Belkıs Tatari-Pforzheim	125.00
Faik Mumcular-Stuttgart	75.00
M. Kamp-Darmstadt	20.00
G. Hubmann.. Northofen	50.00
SDAJ-Duisburg	64.00
MSB-Spartakus-Essen	30.00
Sozialer Arbeitskreis SAK-Regensburg.	23.50
Liebe, Harkort-München	50.00
Hayrettin Turka..Beckum	20.00
Helmut Schweitzer-Bonn	100.00
Özcan Sağlam-Hannover	30.00
Willi van Ooyen-Frankfurt	20.00
Mehmet Deviren-Söckingen	20.00
M.H.H., Hannover	10.00

NRW EYALETİ YABANCI ÖĞRENCİLERİN SAYISI ÇOK AZ

Kuzey-Ren Westfalya eyaletinde en fazla yabancı öğrenci sayısı Köln'de bulunuyor. Köln ilk ve orta okullarındaki toplam 78418 çocuktan, 10.385'i yabancıdır. Bu yüzde 13,2 tutmaktadır.

Duisburg'ta okuyan yabancı çocuk sayısı 6783 gelmektedir. (1975 istatistikleri)

Öte yanda, eyalet seviyesinde, Liselerde okuyan yabancı sayısı % 1,4 meslek okullarında % 1,3 gelmektedir. Yabancılar içinde de, Türkiyelilerin sayısı yüzde 37,2, İtalyanlar yüzde 14,2, Yunanlılar yüzde 12,8'dir.

BATI BERLİN'DE YABANCILAR ÇOĞALDI

Batı Berlin'de yaşayan yabancı işçilerin sayısının 30 Haziran 1977'ye göre 186.200 olduğu açıklandı. Buna göre yabancı sayısı, geçen yıla oranla %1 yükselmiştir.

Batı Berlin'in semtlerine göre yabancıların dağılımı şöyledir:

Kreuzberg'e 34.109 (toplam nüfus 135.000), Wedding'de 26.775 (toplam nüfus 145.000), Neukölln de 23.901 (toplam nüfus 279.000), Schöneberg'de 20.065 (toplam nüfus 143.000) yabancı emekçi ve ailesi yaşamaktadır.

Batı Berlin'de yaşayan yabancıların milliyetlerine göre Türkiye'li işçiler başta gelmektedir. İstatistiklere göre Türkler 84.955, Yugoslavlar 29.356, Yunanlılar 7803, İtalyanlar 6169 ve 4316 Afrikalı sayısındadır.

RÖPORTAJ m. bilge

almanya yabanında turist emekçiler

Alman yabanında yaşam mücadelesi veren, ekmeğini yurdundan binlerce kilometre uzakta kazanan yabancı işçilerin arasında kaçak turist işçilerin önemi çok büyüktür. İnsanın zorluklara karşı dayanma gücünün bir sınırı vardır. Ekmeklerini arslanın ağzından çıkaran kaçak turist işçiler bu sınırı dahi aşıyorlar, yaşamla adeta boğuşuyorlar. Tüm gayeleri birazcık para kazanıp, memleketlerinde geride bıraktıklarına bakabilmek. İşsizliğin her gün çığ gibi büyüdüğü Türkiye'de şartlar onları kaçak da olsa bir kaç kuruş kazanmak için yurt dışında çalışmaya iteliyor. Memleketlerinde sağdan soldan topladıkları birkaç kuruşla yol parasını tamamlayıp, kendilerini dilini töresini bilmedikleri yabancı ülkelere, el kapılarına, meçhul yarınlara atıyorlar. Birazcık para biriktirip, memleketlerine dönmek, güvence altında olmayan yaşamlarını birazcık düzene sokmak az da olsa insan gibi yaşayabilmek ortak umutları.

Almanya'a Buxtehude-Stade arasında (Altesland denen yörede özellikle Elazığ-Bingöl illerinden gelen, binlerce turist işçi meyva bahçelerinde çalışıyorlar, dallardan meyva topluyorlar, çok az ücretle, çok zor koşullar altında. Turist emekcilerin

İlerliyoruz ve iki katlı bir evin önünde duruyoruz. Evin arka tarafı büyük bahçe, yan tarafında samanlığa benzer bir yapıdan içeri giriyoruz, kendimizi karanlık bir domuz ahırında buluyoruz, biraz ilerliyoruz ahırın tahta parçalarıyla ayrılmış bir bölümünde turist işçilerin kalmakta olduğunu görüyoruz. Ürkek ve yılgın bir halleri var, endişeyle bize bakıyorlar. Selam veriyoruz buyur ediyorlar Etrafa bakıldığında duvarlar, kapı ve pencereleriyle yıllar önce terkedilmiş bir yapıya benziyor. 2 yataklı bu küçük bölmede yaşamlarını görmek için, yanlarına çalıştıkları yerlere kadar gittik. Köy yollarında siyah saçlı bıyıklı insanlara rastladığımızda bunların kaçak türk işçileri olduklarını anlamakta gecikmedik. Çünkü bu yöre tamamen meyva bahçeleriyle dolu ve bahçelerde turistlerden başkası çalışmayı göze alamıyor. Hele Almanlar hiçmi hiç. Yanımızdan geçerken bize ürkek ürkek bakıyorlar. Yanımdaki, bana yol gösteren turist arkadaş açıklamalar yapıyor. Şu gördüğün evlerin hepsinde Türk muhakkak vardır. Bu yörede Türk'lerin sayısı Almanlardan bile fazladır.

Elazığlı Mehmet anlatıyor "Almanlar buradaki Türklerin birbirleriyle ilişki kurmasını istemezler. İşçilerin birbirleriyle yardımlaşması işlerine gelmez." Başlarından geçen veya karşılaştığı bir olayı anlatmasını istiyorum.

Birgün polisler yine Turistleri kovalıyor. su kanalına düşerek kalkarak kaçıyorlar. Ben bu durumu görünce inan ağlamam geldi. Su kanalları işçilerin kurtuluş yeri, yarı beline kadar suya girdinmi polis senin yanına gelemez, sende karşı tarafa geçer kurtulursun" Yakalanmamak için kaçan bir turist işçiyi polis tabancayla ayağından yaralamış. Bir başka olayda ise yine kaçan bir İşçiyi durdurmak gayesi ile 3 defa ateş etmişler. Yakalandıktan sonra 12 saat hapiste yatmış. Daha sonra Türkiye'ye gönderilmiş. Odaya dışarıdan bir başka işçi giriyor. Bizlere tedirgin ve merakla bakıyor polise yakalanma korkusu hepsinin üstünde var. Çalışma yerinden eve kadar 1 saat yürüyerek geldiğini anlatıyor. Elazığlı bir başka işçi söze başlıyor.

"Buraya bir gün Alman gazeteciler geldi, birşeyler sordular iyi anlayamadık ama fotoğraflarımızı çekmek istiyorlardı. Ben bırakmadım. Başkaları bizim bu kötü durumumuzu görsün istemem. Yine de şu gördüğün bizim oda diğerlerinden çok iyi, hiç olmazsa içeri kısımda bir banyo yeri var, bu civardaki bütün turist işçiler gelir bizim burada yıkanırlar. Onların hiçbirinde yıkanacak yer yoktur".

Oradan ayrılıyoruz diğer evlerde yaşayan turist işçileri görüyoruz. Hepsinin istemleri, dertleri ve kuşkuları ortak. 6 aylıkta olsa polisin müsaade vermesini istiyorlar. Bazıları almanlara karşı durumlarının bozukluğundan utandıklarını ve asıl utanması gereken başkaları olduğunu, Türkiye'li işçileri yaban ellere göçe zor-

layanların ve sömürgenlerin utanması gerektiğini anlatıyorum.

Arkamızda tedirgin, kuşkulu yarını dahi güvence altında olmayan küskün insanlar bırakarak yanlarından ayrılıyoruz, biraz sonra modern ve yüksek binaların bulunduğu şehire giriyoruz. Zengin Alman yada domuz ahırı yanındaki bölmede yaşayanları hatırlıyorum. Ve herşeye rağmen şairin umut veren mısraları kulaklarımda çınlıyor.

"...GÜZEL GÜNLER GÖRECEĞİZ ÇOCUKLAR GÜNEŞLİ GÜZEL GÜNLER....."

IG-METAL BREMEN DE İŞSİZLİĞE KARŞI GÖSTERİ DÜZENLEDİ

İŞÇİLERİMİZ IG - METAL'İN DÜZENLEDİĞİ İŞSİZLİĞİ PROTESTO EYLEMİNE ETKİN BİR BİÇİMDE KATILDILAR (fotoğraf A. Eliş)

«işsizliğin nedeni yabancı işçiler değil»

FAP-BREMEN

Federal Almanya'da her geçen gün işsizliğin artmasını protesto etmek ve yeni iş yerleri açılmasını özellikle genç yaştaki işçilere iş verilmesini istemek için, IG-Metal Sendikası Bremen'de bir gösteri yürüyüşü düzenlemiştir. Gösterilere katılan yerli ve yabancı işçilerin sayısının 15.000'i aştığı belirtilmiştir.

Öte yandan, özellikle yaygın olan ve gerici çevrelerce desteklenen "İşsizliğin nedeni yabancı işçilerdir" veya "yabancı işçiler dışarı" fikrinin ne kadar geçersiz ve uydurma olduğu bir daha vurgulanmıştır. 5.9.1977 tarihinde ARD televizyonun MONİTOR adlı ciddi politik konuları işleyen yayınında yabancı işçilerle ilgili uzun bir dökümanter film yayınlanmıştır. Bu yayında bir daha vurgulanmıştırki, F. Alman Endüstrisi yabancı işçisiz edemez.

Yayında, yabancı işçilerin yaşamları dökümanter olarak işlenmiş, işsiz genç yabancıların nasıl bunalımlar içinde olduğu ve yabancıların en pis en kirli ağır işlerde ve en ucuz olarak çalıştırıldığı belirtilmiştir.

Yabancı gençlerin iş bulmada ve öğrenimlerinde de çok güçlüklerle karşılaştıkları, yardımcı olunmadığı belirtilerek, her iki yabancı gençten birinin sokakta başı boş dolaştığı vurgulanarak, Batı Alman Endüstrisi "Yabancı işçisiz edemez" denilmiştir.

Sağlık ve Konut sorunlarına da yer verilen yayında, yabancı işçilere iş ve diğer konularında yardımcı olunmalıdır. Onların B. Alman ekonomisine katkıları unutulmamalı ve onlara zorluk çıkarılmamalıdır" diye vurgulanmıştır.

YANLIŞ HAREKET SONUCU BİRÇOK İŞÇİMİZ HAKKINI KAYBEDİYOR

işten çıkarma karşısında nasıl hareket etmeli ?

Birkaç gün önce sendikamız Genel Merkezine başvuran bir üyemiz sekiz yıl çalıştıktan sonra işten çıkarıldığını, bu çıkarılmayla ilgili olarak kendisine yapılan muamelenin şeklini reddedici olduğunu ve kendisinin de artık orada çalışmak istemediğini bildirdi. Arkadaşımız başvurusunda işverenden kendisi için tazminat alırsak daha memnun olacağını da açıkladı. Açıkladı ancak, kendisi bu arada yaptığı hareketle bu yolu kendi kapadı.

Bütün arkadaşlarımızın hiç bir an unutmaması gereken bir nokta: F. Almanya iş hukukunda işten çıkarılma halinde tazminat davası diye birşey olmadığıdır. Bu birçok arkadaşımız tarafından, böyle durumlarda mahkeme tazminat verilmesi kararı aldığından yanlış anlaşılmaktadır. Şöyle ki:

F. Almanya'da bir işçi işten çıkarıldığında, kendisi veya kendi adına sendikası iş mahkemesine başvurarak, işten çıkarılmanın haksız olduğunu, işçiyi sosyal bakımdan mağdur ettiğini maddi zorluk içine soktuğunu belirterek, mahkemeden kararın geri alınmasını ister. Yani işten çıkarılan işçi, «madem öyle oldu bana tazminat ödeyin» diyemez. Tazminat davası yalnızca toplu çıkışlarda açılabilir. Yok olarak çıkartılan işçi, «ben çalışmaya devam etmek istiyorum» diye mahkemeye başvurabilir. Mahkemenin alacağı karar tazminat da olsa dilekçenin böyle verilmesi gerekir.

Arkadaşlarımızı yanıltan şey, mahkemelerin «işverenden istemediği bir işçiyi çalıştırması beklenemez» mantığı içinde tarafların uyuşması için çoğu kez, işçiye çalıştığı her yıl için yarım brüt aylık tutarında tazminat ödenmesi kararı almasıdır.

Bize başvuran arkadaşımız da, «sekiz yıl çalıştım, dört aylık brütümü nut olarak alırım, bu da 6.000 mark tutar. Fena sayılmaz, o zaman çıkarmaya itiraz etmiyeyim, yalnız tazminat istiyeyim» diyerek yanlış bir hareket yapmış oldu. Çünkü, kendisine «biz senin için dava açacağız, ancak sen yine de derhal işyerine git ve çalışmaya hazır olduğunu söyle» diyen sendika şube müdürünün bu öğüdünü dinlemedi ve «ben şimdi gider çalışmak istersem, belki de hep çalıştırmaya devam ederler» korkusuyla fabrikaya uğramadı. Böylece işi reddetmiş, kendini haksız olarak nasıl duruma düşürmüş oldu. Çünkü iş [illegible] halinde işçiye süresiz çıkış da verilebilir ve böyle bir durumda hiçbir mahkeme tazminat kararı almaz. Üstelik bir de Arbeitsamt bir ay süre ile işsizlik parası ödemez. Hele süreli verilen çıkışlarda işçinin verilen sürenin sonuna kadar çalışması zorunluğu olduğunu unutmamak gerekir.

Bu durumda bir işçinin sırasıyla şu şekilde hareket etmesi gerekir:

1. 14 gün süreli (fristgerecht) veya süresiz (fristlos) çıkış aldığında, zaman kaybetmeden, fakat en geç 21 gün içinde sendika şubesine başvurarak dava açılmasını istemelidir.
2. Süreli çıkışta, doğal olarak süre sonuna kadar çalışmaya devam gerekir. Süresiz çıkışta da, yine fabrikaya giderek «Ben çalışmaya devam etmek istiyorum, bana iş verin» demek gerekir. Bu sendika şubesi veya DGB'nin hukuk müşaviri tarafından firmaya yazılı olarak da bildirilebilir.
3. İşçinin her iki halde de Arbeitsamt'a başvurması ve işsiz yazılması gerekir ki sınır bitiminden itibaren gün kaybetmeden işsizlik parası alsın.
4. İşçi temsilciliğinin de çıkışı imzalamadığı ve işçinin davayı kazanma şansının yüksek olduğu bazı durumlarda sendika mahkemeden, işçinin derhal işyerine dönmesi için uygulamayı durdurma kararı almasını istiyebilir. Bu durumda işçi mahkeme sonuçlanıncaya kadar işine devam eder.

IG Chemie-Papier-Keramik

KÖTÜ KONUT KOŞULLARINI PROTESTO EDEN TÜRKİYELİ AİLELER KİRA ÖDEMİYORLAR

Hamm Münster caddesinde yeni bir yabancılar mahallesi oluştu. Bu caddedeki 33 35 numaralı evde 11 Türkiyeli aile yaşıyor. Alman halkı tarafından terk edilmiş olan bu binada, duvarların sıvası dökülmüş, kimi pencereler tuğla ile kapatılmış, tuvalet ve banyo yok. Evin çevresinde arazi pislik dolu, belediye bu sokağa aylardır uğramamış. Arazinin ortasında yüznumara diye yıkık dökük bir kulübe konmuş. Çocuklar bu bakımsız, pis ortamın içinde günlerini geçiriyorlar. Bu sokağa hiç uğramayanlardan biri de evin sahibi. Her ay kiraları almakta çok dikkat gösteriyor ama evi tamır ettirmeyı aklından geçirmiyor. Hamm Türkdanış sekreteri İbrahim Baysan, bu "feci" durumu basına yansıtıyor, yurttaşlarımızın haklarını koruyor. Binada kalan aileler artık kira ödemiyorlar. "Ev tamir edilinceye kadar kuruş kira ödemeyeceğiz." diyorlar.

Hamm Türk İşçileri Derneği, yurttaşlarımıza yardıma koşuyor. Hem ev sahibi ile hem de makamlarla ilişki kuruyor. Ev sahibi çelişkili tutumlarla zaman kazanarak evi satma çabasında. Dernek sonuç alınıncaya kadar olayın peşini bırakmayacağını açıklıyor.

Anayurt ta evimizi başımıza yıkan düzen burada da bizi oturulması olanaksız sağlıksız konutlarda yaşamaya zorluyor. Kapitalist düzen bu... değişmedikçe...

Böylesi olaylar yeni değil. Bu tür binalarda çıkan yangınlarda onlarca insanımız yandı. Sorumlu ve yetkili makamlar birkaç demeçle işi geçiştirmeyi "politika" olarak kabul etmişler.

1975 senesi Helsinki Konferansı'nda, Federal Almanya hükümeti; " Göçmen işçilere doyurucu yaşam koşulları, özellikle konut koşulları sağlamaya çaba göstermeyi " kabul etmiştir. Hani nerede çaba gösterilmiştir ?

İçinde yaşadığımız ikinci sınıf insan koşulları hep sürecek ve hiç kimse ağzını açmayacak , öylemi ? Bu hesap "Bağdat'tan dönüyor".

türkiyeli turist işçiler polis korkusu altında yaşıyorlar

Yurt dışında yaşayan işçiler arasında yaşam koşulları en bozuk olan turist işçilerin yoğun olduğu bölgelerden biri Nieder Sachsen Eyaletine bağlı olan (Altesland)da 3.000 civarında Türkiye'li kaçak işçi büyük bir yaşam mücadelesi veriyor. Meyva bahçelerinde hiçbir sosyal haktan yararlanamadan en küçük bir güvenceleri dahi olmadan çok zor koşullar altında çalışıyorlar. Yaşamlarının her 24 saati polisin yakalama korkusu içinde geçiyor.

Polis her gün seri halinde yaptığı baskınlarla yakaladığı turist işçileri Türkiye'ye gönderiyor. Günde 10-20 arasında turist işçi yakalanıyor.

En büyük endişeleri yakalanmak olan işçiler hergün polisle adeta kovalamaca oynuyorlar. Meyvaların bahçelerden toplandığı aylarda çalışanlara nisbeten göz yumulduğu gibi mevsim sonunda polis hergün kaçak insan avına çıkıyor. Yakalanan turist işçilerin parasına el koyuyor ve hapise atılıyor.

Daha sonra yurt dışına gönderiliyor. Özellikle Mayıs - Kasım ayları arasında bahçelerde çalışan işçiler kış aylarını Türkiyede geçiriyorlar. Bir kısmı burada kalarak bahçe sahiplirinin diğer işlerinde çalışıyorlar.

Alman işçilerinin rağbet göstermedikleri bu iş yerlerinde bahçe sahipleri turist işçi çalıştırmaya mecbur kalıyor. İ senedir gazetelere ilân veriliyor. (Domuz ahırlarını temizleyici için) fakat hiç bir Alman gelmiyor. Aksi takdirde bütün meyvaların dallarda çürümeye terkedilmesi gerekiyor. Zaman zaman Alman basınında çıkan yazılardan geçici olarak turist işçilere yaz aylarında oturma ve çalışma müsaadesinin verilmesi gerektiği belirtiliyor. Alman ekonomisininde yararına olacak bu müsaadeleri bahçe sahipleride savunuyorlar, ve altı ay dahi olsa bahçelerde çalışan turist işçilere müsaade verilmesini istiyorlar. Bahçe sahiplerinin bu istemleri Alman parlementosunda dahi görüşüldüğü halde bugüne kadar bir sonuç çıkmadı.

Baraka ve ahırdan bozme yerlerde kalan işçilerin sağlık durumları çok bozuk, 6 kişi bir oda da 3 yatağı dahi paylaşanlar olduğu gibi, terkedilmiş eski araba enkazlarının içinde yaşamlarını sürdürenler var. 3-5 DM saat ücreti arasında düşük ücretle günde on saat kadar çalışıyorlar. Uyku harıcinde dinlenme zamanları hemen hemen hiç yok.

Çevrede bulunan ilerici demokratik parti ve kuruluşlar turist işçilerin durumları ile ilgileniyorlar. Çevre basını zaman, zaman sayfalarında yer veriyor.

TURIST İŞÇİLERİN İSTEMLERİ:

1. 6 ay oturma ve çalışma müsaadesi,
2. Polise karşı koruma
3. Belirli çalışma saatleri,
4. Belirli saat ücreti,
5. Sağlıklarının garanti altına alınması,
6. İyi yatma yerleri

DUYURU KÖŞESİ

basından seçmeler

YORUM

Engin İDİL

"AKTİF POLİTİKA İZLEMEK"

CHP içinden, son günlerde yükselen sesler, hep aynı noktayı vurguluyor: Aktif politika izlenmesi, en azından Parlamentonun işletilmesi ve Parlamentoda var olunduğunun hissettirilmesi.

Bu sesler, CHP'li olan, CHP'ye umut bağlayan, veya sosyal demokrasinin sınırlarını iyice bilip, güçbirliği politikası için de CHP'yi seçimlerde desteklemiş olan sayıları milyonlarla ölçülen geniş emekçi kesimlerin, seçimlerden bu yana besledikleri duygulara tercüman oluyor.

Gerçeği söylemek gerekirse, CHP 5 Haziran seçimlerini izleyen ve bu güne kadar süren "altın dağlarında" bir dönemde, gerçekten de kendisinden beklenen ve 214 milletvekili ağırlığının gerektirdiği muhalefeti aktif şekilde yapamamış ve çok önemli bir 3,5 ayı, bir bakıma "salonlarda" geçirmiştir.

Bu konuyu, "CHP'nin bileceği iştir" diye geçiştiremeyiz. Çünkü bugün için CHP, Parlamento içi toplumsal muhalefetin en yaygın kitle tabanına sahip ve en etkin gücü olduğu gibi, aynı zamanda, -yine günümüz koşullarında- MC karşısında iktidara aday tek siyasal partidir. Böyle olunca da, CHP'nin yaptığı yapmadığı, Türkiye emekçi halkının, Türkiye demokratik güçlerinin tümünü ilgilendirir ve tümünün geleceği ile ilgilidir.

5 Haziran seçimlerinden bu yana geçen 3,5 aylık dönemde, özellikle MC'nin kuruluşundan sonraki dönemde, CHP'nin dışardan görünümü, "bekleme halindeki" bir örgüttür. Oysa faşizan tırmanışın böylesine hızlandığı, 2. MC'nin ekonomik hayatı, tekelciler lehine, emekçi halk aleyhine baştanbaşa altüst ettiği bir dönem, "bekleme"nin dönemi değil, halk düşmanı MC ile, ulusal çıkarları ayaklar altına alan MC ile, Türkiye'nin tüm ilerici, demokrat güçleriyle el ele vererek, mücadele dönemidir.

Evet, "MC'yi düşürmek" dedik. "MC kendiliğinden düşecektir diye beklemek" demedik. Oysa, CHP, bu güne kadar çeşitli defalar yetkili ağızlarından, MC'nin düşeceğini, bu koşullarda iktidarda kalmasının mümkün olmadığını tekrarladı durdu. Oysa özünde sınıflar arası bir iktidar mücadelesi olan siyasal mücadelede, öyle kendiliğinden düşüp gitmek gibi bir olayın mümkün olmadığını, hesapların MC'nin düşmesini beklemek yerine MC'yi düşürmek üzerine kurulması gerektiğini unuttu.

Bütün can sıkıcılığına rağmen, bir noktada gerçekçi olmak gerekir. 2. MC, başlangıçta hazırlananların dediği gibi, bir süre sonra iktidarı bırakmak üzere geçici bir iktidar modeli olarak kurulmamıştır. Son günlerde getirdiği zamlar, aldığı ekonomik tedbirler ve bu ekonomik "düzenlemelerin" siyasal alandaki yansımaları olan ile "pişrevini" yapmaya başladığı polisiye tedbirler, açık faşizmin bir türü olan "polis devleti" girişimleri, hiç de öyle geçici bir iktidarı, püf desen çökecek bir iktidarı haber vermemektedir. Aksine, özellikle yeni getirilen zam, vergi ve, bütününden ekonomik anlamlarındaki kesinliği ve MC'nin kendi yapısı açısından "cesur"luğu, onun kesinlikle kalıcı olmaya çalışacağını göstermektedir.

MC kalıcı olmaya çalışacaktır, çünkü çıkarlarını savunduğu büyük sermaye için, kalıcılık bir varolma sorunudur. MC kalıcı olmaya çalışacaktır, çünkü çıkarlarını savunduğu emperyalist tekeller, açısından varlığı, emperyalizmin ömrünü biraz daha uzatabilmenin garantisidir. MC kalıcı olmaya çalışacaktır, çünkü bundan böyle gidici olması, bir daha gelememesi anlamına da gelecektir.

Bütün bunları görmezlikten gelmek, bir "bekleyiş" içinde altın tepside sunulacak iktidarı beklemek, aslında ve özünde işin sınıfsal temelini kavramamaktır. MC'nin ardındaki sınıfların, çıkarlarından dünyanın hiçbir yerinde hiçbir zaman, öyle kendiliklerinden vazgeçmemiş oldukları gerçeğine göz kapamaktır.

CHP'nin, artık Meclis grubundan ve kendi içindeki geniş ve etkin bir kanat tarafından da eleştirilmeye başlanan (kendi deyişleriyle) "pasif" politikası, özünde sosyal demokratların özellikle sağ kanadının sınıfsal bakış açılarından ve bu bakış açısının gerçekleri çarpıtmasından, gölgelemesinden kaynaklanmaktadır. Yine, aynı bakış açısı, tüm ileri demokratik güçlerin güçbirliğine karşı, en azından çekimser tavır almasında yansımaktadır. Bu tavrın sonucu ise, şu altın dağlarındaki günlerin geçip gitmesi, kitleleri umutsuzluğa sürükleyebilecek bir suskunluk ve eylemsizlik, ve ne acıdır ki, son tahlilde faşizan tırmanışın önüne çıkarılacak çok önemli ve güçlü bir bir engelin eksik kalışı olmaktadır.

Sorun önemlidir, Türkiye halkını ve Türkiye demokratik güçlerini çok yakından ilgilendirmektedir. Sorun, abartmadan söyleyecek olursak, "yarın Türkiye demokrasiye doğru mu, yoksa faşizme, en azından MC'nin örtük ve sinsi faşizmine doğru mu gidecek sorusudur.

Politika

BAŞKENT NOTLARI

Alın haberi Sivas illerinden

Fikret OTYAM

ANKARA — Anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışlarıyla meşruluğunu kaybetmiş bir iktidara karşı direnme hakkını kullanarak 27 Mayıs 1960 devrimini yapan Türk milleti;

Ana muhalefet partisi genel başkanı, MHP Genel Başkanı Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı Alparslan Türkeş, 2. MC'nin insana biraz güven veren İçişleri Bakanı Korkut Özal, sözlerim sizedir.

Sivas'ı bilir misiniz, Sivas'ın Kangal ilçesinin Kocakurt köyünü? Hasanım Kocakurt köyündendir, sevdalar içinde. Ey barış güvercinleri, insana en ufak bir inandırma duygusu vermeyen barış güvercinleri uçuran Türkeş değil, Türkeş gerisi başkan, hele son iyi oku bu yazıyı, bir de kendine dön, nasıl inansın bu millet senin barış çağrılarına? Ey barış getireceğim diye sıdınan İçişleri Bakanı Özal, içten misin, değil misin göster kendini ve siz Ecevit, yarın seçimlerde bu halktan nasıl oy isteyeceğini gerçekten yaman merak ettiğim bey umut olanlardan haberin var, var ama ne yaptın. Bundan benim haberim yok, birşey yapıyorsan, yaptırdıysan çıksın.

Kocakurt köylüleri eskiden Kangal ağalarının da etkisiyle DP'liydi, sonra azıcık AP'li oldular; uyandılar ve umuda sahip çıktılar. Kocakurt köyü Kangal'a yakındır, yoksul bir köy yedi yüz sekiz yüz can yaşıyor. 5 haziran seçimlerinden önce varıp geldi Türkeş'in komandoları, sildiler duvardaki CHP sloganlarını ve yırttılar afişleri kulaktan dediler, kulan köylüler, eğer seçimlerde oylarınızı CHP'ye verirseniz ekinlerinizi biçtirmeyeceğiz. Çünkü ekin Kocakurt'un tek umududur, canının bir parçası, kör boğazını önce doyuran. Sandıklar açıldı, çıktı oylar. CHP 197, TBP 1, MHP 0 ve kredi olan yurttaşların 11 oyu da AP've.

Kocakurt köylüleri tam 110 yıldır ekip biçerler bu toprakları ve bir gün baktılar ki yasalardan yana olması gereken jandarmanın koruyuculuğunda, AP Belediye Başkanı, MHP ilçe ve ülkü ocakları başkanı, belediye zabıta memurları bastılar tarlaları ve dayandılar orak döverleri ve biçenler Kocakurt köyünün ekinlerini, doldurdular çuvallara ve götürdüler Toprak Mahsulleri Ofisine sattılar.

Ey millet, 27 Mayıs 1960'da meşruluğunu yitirmiş bir iktidara karşı direnme hakkını kullanan ey millet yanlış okumadınız, biçtiler köylünün ekinini AP ve MHP'liler jandarma gözetiminde ve sattılar hak hukuk devletinde.

Zaten CHP'ye oy verdiler diye korku içinde olan Kocakurtlular ilçede yol, yaşa yerine zulüm görürlerdi, dayak, hakaret. Ve indi AP'li, MHP'li başkanlar ve zabıta memurları belediyenin ve devlet kolluk kuvvetleri Kocakurt köyünün ekinlerine, biçtiler, çoluk çocuk feryat figan içinde ağlarlar... döverek biçtiler. Hasan Aka'nın 30 dönümlük tarlasından yaklaşık 500 ölçek, Timur Aka'nın 100 dönümlük tarlasından yaklaşık 15 ton buğdayı yüklenip götürdüler. Hani yüpedündür banka soygunu gibi, tarla soygunu... sonra Kocakurt köylüleri kendi tarlalarına gidecek avukat tutup hak hukuk arama derdine düştüler ama varamadılar ilçeye, giderler Sivas'a dururlar CHP umut kapısına, nitekim o sırada Sivas'ta bulunan CHP milletvekilleri teller çekerler pek sayın devlet büyüklerine hal böyle böyle derler, o gün hiçbir hırsız gelmez tarlalara, ertesi günü izinsizmiş gelir biçer döver iki tane, yandan yandan baş örer ekinleri biçmeye. Bektaş Yalçu, Mahmut Temel, Halil Uysal'ın gün tarlalarını gaspederler apaçık, başlarında senin adamın vardır ve barış güvercini uçurtan bay Türkeş, barış isteyen, kardeşlik, milli birlik ve beraberlik isteyen bay Türkeş, başlarında senin adamın vardır ey Türkeş duyuyor musun bay Türkeş, duyuyor musun? Çoban görür bu zulmü koşar haber verir köye köylüler koşup gelirler ve benikler biçtikleri buğdayları ve mahkemeye kadar biçare köylüler ve ötekiler için toplu hırsızlıktan şikâyetçi olurlar.

Ekinlere ilk vurgununda bağırır zabıta memuru İbrahim köylülerin suratına, kulan biz size CHP'ye oy vermeyeceksiniz demedik mi, işte sizi böyle yaparız, aç bırakacağız sizi, Ecevit gelsin kurtarsın sizi.

CHP milletvekili Yılankıran ilgilenir, Azimet Köylüoğlu Cumhurbaşkanına tel çeker, teli İçişleri Bakanlığına havale edilir.

Ey İçişleri Bakanı niçin o zamandan bu yana? Yasadan yana, yüreği yürek, hiçbir partiye çıkara bulaşmamış, güvenilir birkaç müfettiş mi yolladın buraya? Kaymakamın dosyasını karıştırdın mı, hele polis komiserinin? Bunlar daha önce de Gürün'de beraber mi çalışmışlardı, sorup soruşturdun mu? Ey Savunma Bakanı Bilgiç, askerlik şubesi sana mı bağlıydı, kimdir buranın askerlik şube başkanı? Askerlerin bir parti hesabına partizan gibi çalışması yasak değil mi? Yasaksa bu gibiler MHP'li olunca yasak kalkıyor mu ortadan, ne bakalım Bay Bilgiç bir askerlik şubesi başkanı bir üstünün emrindedir, MHP ilçe başkanının değil, bilmiyorsa bir öğreten yok mu?

Halk sayılar jandarma yardımıyla, parti başkanları ve kampalarının uzun silleriyle, sonra ülkede İçişleri Bakanı var sanırız. Bay Korkut Özal alınmasın, bu işe el atmazsa Allah bir daha yalancı diye haykıracağım yüzüne, Allah çektur, işte şube başkanı, işte parti başkanları, işte kaymakam, işte ses çıkarmayan Sivas Valisi... Ama inanıyorum ki Sivas illerinde de tek güvence yargıçlar vardır; Umut, gazete değil, bu kurtuluştur eli terazili.

Haber veriyorum İçişleri Bakanı, haber veriyorum milletimin önünde. Divriği'de, Kangal'da, İmranlı'da durum aklınızın alamayacağı kadar gergindir. Bayramdan sonra silahlar patlayabilir, silin bu zulmü, öğren en yakınlarından kimdir elebaşları Divriği'de. Ecevit Hükümeti zamanında oradan alınan sonra inat edercesine yine oraya atanan polis başı ya da polisler kimlerdir halka kan kusturan? Diyorum Korkut Özal, senin polisin, senin polisine silah çekerse. Diyom yazmadı deme, yazıyorum, zulümün böylesini önce yazıda reva görmüştü müslümana.

Kimdir Divriği'de cihat namazları kıldıran kişi, devlet kuruluşunun müdürü? İnat edercesine yine aynı yere atanan ve senin partinden midir, bu müdür? Yani MSP'li. Bir sordur bakalım, anarşinin başı kimmiş? Ama dediklerim doğru çıkarsa en ufak, yasadan yana, haktan hukuktan yana bir eylemin olmazsa ey Korkut Özal İçişleri Bakanı hem bu dünyada hem öte dünyada iki elim yakandadır bilesin.

Nedir suçu bu yöre halkının, açıklamakta yarar var. Divriği'nin 108 köyünün 102'si Alevi inançlıdır, merkezde 12.000 yurttaş yaşar, bunun 7.000'i Alevi inançlıdır, oylar son seçimlerde CHP'ye çıkmıştır. Divriği Lisesinde 70 Alevi öğrenci disiplin kurulu kararıyla okuldan atılmıştır, burada sağ sol değil, bir Alevi - Sünni çatışması apaçık körüklenmektedir.

Bu bir alevdir, tüm yurdu dört bir taraftan sarıverir, sen de yanarsın ey Türkeş, Bay Umut, Özal ve parti başkanları belediye memurları, bazı öğretmenler, avukatlar siz de yanarsınız. Elbette yurtta ve dünyada barış, ama önce Sivas illerinde barış ey millet. Eğer ülkede gerçekten barış isteniyorsa Divriği'deki bölgeyi, gadder, zulümde iki kişiyi oradan ... götüren ... kişiyi ve de MSP'li, cihat namazları kıldıran, yurttaşları ikiye bölen müdürü.

CUMHURİYET

ASİLTÜRK NE ANLATIYOR

baştarafı 1. sayfa'da

düğümlendi. Bakan önce "MC Hükümetine döviz gönderin," dedi. Ve ikna edici olabilmek için, "Bütün sorunlarınızla uğraşacağım", "1982'de kalkınmış olacağız." gibisinden sözlerle, döviz isteklerini örtmeye çalıştı.

MC yada MSP iki üç senedir "Kalkınma" dan "Nurlu ufuklar" dan söz ediyor. Ne oldu? Türkiye ekonomik iflas durumuna getirildi. Bu "kalkınma" döneminde yüzlerce işçi, genç katledildi. Fiat artışlarında, zam yapmada dünya' da birinci olduk. Bakanlar Kurulu mum ışığında "elektrik enerjisi"ni görüşüyor. 6 ayda 1007 orman yangınında milyonlarca Ağaç yandı. 1976 yılında planlanan 36,5 milyar liralık 124 projeden, sadece 4,5 milyar liralık kısmı gerçekleştirildi. Asiltürk'ün kendisi bir yanda "plan" çalışıyoruz öte yanda "TÜSAŞ (uçak Fabrikası) uçak üretebilecek hale geldi. Yalnız hangi tip üreteceğimiz belli değil" diyor. Ne plan ne plan? Yurt dışındaki işçilerimizi aptal yerine koymada MSP'liler pek becerikli. Geçen dönemde de Kazan gelip "Emeklilik neyinize gerek, ölünceye kadar çalışın, döviz gönderin demememişmiydi?

1970 den bu yana 7 milyar dolara yaklaşık işçi dövizi gitti memlekete. Siz ne yaptınız, önce bunun hesabını verin! İşçiler şirketler kurdular, memlekete küçük de olsa sanayi birimleri inşa ettiler. Siz ne yaptınız? DESİYAB, Devlet Sanayi ve Yatırım Bankası, işçi şirketlerine yardımdan çok, tuzak hazırlıyor. Bir dizi işçi şirketi battı. İşçilerimizin birikimleri dolandırıldı. Siz ne yaptınız?

Ya, bay bakan Asiltürk politika, yalancılık kuru sıkıya sallama sanatı değildir.

Dortmund'lu emekçi kadınlar Maden-İş'le dayanışma komiteleri kurmuşlardı. Bu komiteler şimdi 2. MC'ye karşı direniş komiteleri olarak çalışmaktadır.
Emekçi kadınlarımız ellerinde Maden-İş'le dayanışma makbuzları ile ev ev dolaşarak yardım topluyorlar. Hünerli elleriyle işledikleri ürünlerini Maden-İşli işçi kardeşleri için sergiliyorlar.
Dortmund'lu emekçi kadınlar direnişçi kardeşlerine diyorlar ki: "Mücadeleniz bizimde mücadelemizdir." "Savaşsız ve sömürüsüz bir dünya için elele.
Dortmund emekçi kadınlar
2. MC'ye Direniş Komiteler.

EMEKLİLİK SORUNU PRİM TRANSFERİ

Baştarafı birinci sayfada

çinin sırtından kazandığının az bir kısmını emeklilik sigortasına ödemektedir.

Batı Almanlara göre yabancı işçiler, diğer bir çok avantajlarının yanında, aynı zamanda sosyal sigortaların bütçe açıklarını kapatmaya yararlar. Yabancı işçiler 60 yılından bu yana sosyal sigortalara prim öderler. Şimdiye kadar emeklilik aylığına veya benzerlerine hak kazananların sayısı parmakla gösterilecek kadar azdır. Yabancı işçi yalnızca ödemiş karşılığında haklardan yararlanmamıştır. Emeklilik zamanı gelincede, eline üç-beş bin DM verip memlekete göndermektedirler. Batı Alman demokrasisi işte böyle işler.

Bütün bunlar şunu yeniden vurgulamaktadır. Emeklilik sorunumuzda adil bir çözüm bütün diğer sorunlarımızda olduğu gibi, işçilerimizin, işçi örgütlerinin, sendikaların, işçiden yana saf tutan tüm demokratik kuruluş ve basının uyumlu çabasına bağlıdır. -KY-

emeklilik sorunu nasıl çözülecek

Baştarafı birinci sayfada

Birincisi, yaratılan bu kargaşa içinde, tüm işçilerimiz için geçerli olacak bir formül bulmak olanaksızdır. Bu nedenle yapılacak yeni düzenleme, işçimize kendi durumune en uygun olanağı seçme hakkı tanımalıdır. Yani hem Federal Almanya'dan, hemde kesin dönüş yapanlar için Türkiye'den, emeklilik, dul ve yetim aylıkları hakkı tanınmalıdır.

İkincisi, her iki ülkedeki çalışma süreleri ve ödenen primler birleştirilmelidir. Prim fazlası söz konusu olduğunda, bu fazlalığa hükümetin el koyma hakkı olmamalıdır.

Üçüncüsü, ödenen primlerin geri alınması işçilerimiz için çözüm yolu değildir. Öte yanda şimdiye kadar mevcut anarşi karşısında ödediği primleri geri alıp kesin dönüş yapmış olan işçilerimize de emekli olma hakkı, yeni yasalar veya yasa değişiklikleri ile tanınmalıdır.

Dördüncüsü, Federal Almanya ve Türkiye hükümetleri emeklilik sorunumuza adil bir çözüm getirmeye istekli değiller. Biri " Şu işten ne kadar döviz çarpabilirim " hesabında, diğeri ise " yabancı işçilerin sigorta primleriyle, Federal Alman Sosyal Sigortaları kasalarındaki açığı nasıl, ne kadar kapatırım" planlarını kuruyor. İşçilerimiz lehine bir çözüme ulaşmak başta işçilerimizin, işçi örgütlerinin, sendikaların ve basınımızın ortak çabasıyla mümkündür. FİDEF emeklilik konusundaki çalışmalarını sürdürüyor. Yakında bu sorunumuzu geniş olarak ele alan somut çözüm önerilerini ve yollarını kapsayan bildiri açıklanacak. FİDEF emeklilik sorunumuzun adil çözüme ulaşması için, tüm demokratik güçlerle ortak hareket etmekten yanadır. Önerilerimizi mevcut hükümetlere kabul ettirmek için eylemlerimizi geliştirmeli ve bütünleştirmeliyiz.

FEDERAL ALMANYA POSTASI
Sahibi-Herausgeber: Federal Almanya İşçi Dernekleri -FIDEF adına RECEP GENÇ
Sorumlu Yönetmen-Verant. für d. Inhalt: Ercüment TOKER Baskı-Verlag: Eigendruck
Adres: Lichtstr. 31 4000 Düsseldorf 1 Abone koşulları: 1 yıllık 10 DM
Hesap No.-Konto Nr.: FIDEF, Postscheckkonto Nr. 176462-437, Postscheckamt ESSEN

baştarafı sayfa 3'te

da olurlar. Belli bir konuyu mu bilmiyor, o konuda onu aydınlatırlar. Terçüme ve Tercümanlık işlerinde yardımcı olurlarKısacası FİDEF üyesi Dernekler işçilerimizin kara gün dostudurlar, bunu beceremeyenler olmak için sarfederler.

Ancak bu çalışmaları yaparlarken, FİDEF üyesi dernekler bir gerçeği unutmuyorlar. Örneğin Batı Alman tekelci kapitalizminin gece gündüz açtığı, deştiği yaraları saracak örgüt olmadığımızı. Bu çabalar bu derin yaraların kapanabileceği hayalperestliğine düşmez. Tüm bu faaliyetler, program ışığında yapılır... FİDEF prhgramını hayata geçirmek yolunda altı aydır çaba sarfediyor. Karşımıza dikilen zorluk nedir? Programda belirtilen, dile getirilen talepler doğrultusunda somut öneriler yapmak; Pratik teklifler, elle tutulur gözle görülür ve hemen uygulanabilir teklifler yapmak, "Yabancılar hukuku şöyle demokratikleştirilebilir", "Sosyal güvenlik şu tedbirlerin alınmasıyla sağlanabilir". "Konut sorunu için önerimiz şudur" deme aşamasındayız ?

FİDEF KOORDİNASYON TOPLANTILARI

Aşağıda Stuttgart koordinasyon toplantısına katılan arkadaşların bir kısmı görülüyor

FİDEF bu hazırlıkların içindedir... Sorunların çözümü için, somutlaştığımız anda neyi görüyoruz, bu siyasetle hiç mi hiç alakası yokmuş gibi görünen taleplerin büyük bir siyasi içerik kazandığını.

O teklifler ilgili makamlar, kurullar ve kurumlara iletilecek, sendikalar ve partiler nezdinde harekete geçilecek.

Genel Sekreterin konuşmasından sonra tartışmalar yapıldı. FİDEF Basın Yayın Çalışmaları, derneklerle genel merkez ilişkileri ilişkilerininde görüşüldüğü toplantılara katılan örgütler, koordinasyon toplantılarının çok yararlı olduğunu, belirli aralıklarla bundan sonra da yapılmasını istediler.

Koordinasyon toplantılarına Frankfurt, Ruhr bölgesi ve Batı Berlin'de Ekim ayında devam edilecektir. Genel Yönetim Kurulu toplantılar sonucunda, işçilerimizin, örgütlerimizin durumu üzerine bir değerlendirme yapacak ve gelecekte alınması gerekli önlemleri kararlaştıracak, çalışmaları planlayacaktır.

...gün birlik günüdür

baştarafı 1. sayfada

rin sermayenin sol ve yönet oyununa geldiğini belirtirken, Türkiye'nin içersinde bulunduğu bu en hassas dönemde Federal Almanya'da işçi haklarını savunan kurulmuş ve iyi bir şekilde çalışan bir federasyon mevcutken neden ikinci bir federasyon kurulması çabalarının içersinde olunduğu derneğimiz tarafından anlaşılamamaktadır. ve bu çalışmalar ezilen ve sömürülen halkın menfaatlerine tamamen ters düşen tek bir görüş zaviyesinden, yalnızca parti menfaatleri gözetilerek yapılmaktadır. Zaman birliğin güçlendirilmesi zamanıdır, ve bizler bu zamanın gerisinde kalamayız. Birliğin pekiştirilmesi gerekirken bölücülük sadece kuvvetlerin bölünmesi demektir. çalışmaların yetersizliği demektir. Tüm demokratik kuruluşlar devrimci sendikal örgütümüz DİSK'in, Ulusal Demokratik Cephe çağrısına uyarken, Halkçı Devrimci federasyonun bir umursamazlık içersinde ortama ters düşen tekliflerle kendisini göstermektedir Şöyle ki; CHP-MSP koalisyonu. Ayrıca birliğimizin tüm yönetim kadroları ve üyeler üzerinde geniş bir tepki uyandıran 20 Ağustos 1977 tarihli, Demokratik Solda Örgütlenmede İleri adlı bülteninin başlık kısmı, DEĞERLİ ÜLKÜDAŞ (!) ...ilgimizi çekmiştir.

Tutarsız, birbirleriyle çelişkili tezleri kendi çalışma çizgisi açısından zararlı gören Halkçı Devrimci Federasyonu dışında kaldığını, bundan böyle Halkçı Devrimci Federasyonuna ait bildiri ve gazete haberlerinde adının yer almasına karşı olduğunu, ancak anti-faşist, anti-emperyalist bütün demokratik kuruluşlarla işbirliği yapabileceğini Halkçı Devrimci Federasyonu Hazırlık Kuruluna duyurur.

Devrimci Selamlarımızla.

Göppingen Türkiye Demokratik Halkçı Birliği Yönetim Kurulu adına

Nuri Musluoğlu
Yön. Krl. Bşk.

bölücülüğe...

baştarafı 1. sayfada

onayları ile mümkün olacak. Genel Yönetim Kurulu, üyelik başvurularını onayladı. Genel Başkan R. Genç bu konuda,

"4 örgütün daha saflarımıza katılmasından sevinç duyuyoruz. Onların bu tutumu, Federal Almanya'daki işçilerimizin birliklerini geliştirmek, güçlendirmek yolunda kararlı olduklarına yeni bir kanıttır. Bu Yurt dışında "sağlı" "sollu" bölücü çabalara, işçilerimizin dürü bir cevabıdır." demiştir.

Viersen Derneği, genç işçilerimizin çoğunlukta olduğu, 50 üyeli bir dernektir. Werne Derneği ise 86 kişi ile kuruluşunu yeni yapmış ve kuruluş kongresinde FİDEF'e katılmaya karar vermiştir. Greven Derneği'nin 106 üyesi bulunmaktadır. Derneğin Folklor Ekibi, saz ekibi vardır. Dernek işçi çocuklarının (Kindergarten) çocuk yuvalarına gidip gelmeleri için araba seferleri örgütlemiştir. Borghorst derneği yeni kurulmuş bir örgüttür ve 70 üyesi vardır. Dernek öncelikle bir lokal yeri kiralamak için çalışmaktadır.

Memlekete dönüşte ne olacak ?

DİSK'in Reentegrasyon Raporu

TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU-DİSK in yurt dışındaki işçilerimizin REENTEGRASYON sorunları konusundaki görüşlerini kapsayan bu rapor, 20-22 Mayıs 1976 tarihlerinde Stuttgart'ta yapılan Sendikalar Konferansına sunulmuştur.

Kapitalist sistemin buhranının doğurduğu göçmen işçilerin kitlesel dönüşlerinin ortaya çıkardığı sorunları çözmeyi amaçlayan sosyal bir plânın yapılması acilen gerekmektedir. Bu, özellikle işgücü "ihraç eden" ülkelerin hükümet yetkililerine bağlıdır. Doğal olarak, bu plân dönen emekçilerin ve ülkelerinin çıkarlarına cevap vermeyi amaçlamalıdır. Ancak, DİSK olarak biz, böylesi bir plânın oluşturulması konusunda en dişelerimizi belirtmek isteriz.

Endişemiz, bir yandan göçmen Türk emekçilerini sadece "altın yumurtlayan tavuk" olarak gören şimdiki iktidarın sosyal ve ulusal olmayan siyasetinden, diğer yandan da, özellikle iş konusunda, buhranın kötü sonuçlarının belirlediği ülkenin ekonomik ve toplumsal durumundan kaynaklanmaktadır. Bu durumda, reentegrasyon sorununu birbirini tamamlayan iki düzeyde ele almak gerekmektedir:

1- İş Durumu

Bugün Türkiye'de 2,5 milyon açık işsiz vardır. İşsizliğin azalacağına dair en küçük bir belirti yoktur. Tersine, 15-64 yaş gurubu yılda % 2,4 artarken, istihdam sadece %1,2 oranında artmaktadır. Diğer yandan, kırdan göçün etkisiyle, kentsel alanlarda iş arayanların sayısı hızla çoğalmaktadır. Buna şimdi göçmen Türk işçilerinin kitlesel dönüşü eklenmektedir. Bu koşullarda, hiç kimse dönenlere iş bulunacağını ileri süremez.

Diğer yandan, işin niteliği ve özellikle ücretler konusunda yerli ve yabancı işçiler arasında önemli bir fark olmasına karşın, Türkiye ile Kapitalist Avrupa ülkelerindeki sanayi ücretleri arasında çok önemli bir ayırım bulunmaktadır. Ayrıca, özellikle Türk parasının durmadan değer yitirmesinden dolayı ücretlerin satın alma gücü Türkiye'de daha geridir. Son olarakda, vasıflı olanlar dahil, dönen işçilerin sanayi'de çalışmak (vasıflı bir iş de olsa)isteseler, asgari ücret olan 1200.-liradan biraz daha fazla da olsa düşük bir ücretle çalışmayı kabul edeceklerini hiç bir şey garanti edemez.

1966 yıllarındaki buhran sırasında yapılan resmi bir araştırma, Batı Almanya'dan dönmek zorunda kalan 52.104 işçiden, 51 400'ünün bir süre sonra yeniden Almanya'da ki Türk işçileri üzerinde yapılan bir başka sondaj, 1963 yılında işçilerin % 57 sinin Türkiye'den iş bulmaktan umutlu olduklarını belirtiyordu. Ancak, 1966-1967 yıllarında bu rakam sadece %13'tür. Kesin dönüşlerin kitlesel niteliğinden, artan işsizlikten ve özellikle genel buhranın niteliğinden dolayı, daha geniş ve karmaşıktır

2. Ekonomik Durum

Göçmen Türk Emekçilerinin gelirlerini tasarruf eğilimi oldukça kuvvetlidir. Oysa montaj veya ithalat sanayinin olduğu Türkiye'ye bunun sadece bir bölümünü göndermektedirler. Yabancı ülke bankalarındaki toplam tasarrufları 1,5 milyar dolar, yani 22,5 milyar lirayı bulmuştur. Bu emekçiler için tasarrufun tek amacı gelecekleştirmeye yönelik ve bu emekçilerin Türkiye'nin ekonomik, toplumsal ve kültürel yaşamına yeniden entegrasyonu kolaylaştırıcı tedbirler olarak toplumsal hiç bir plân yapılmamıştır. Diğer yandan, bugüne değin göçmen ve yerli işçiler arasında bir eşitsizlik siyaseti izlemiş olan gelişmiş kapitalist ülkelerin, emekçilerin dönüşlerinin yarattığı binlerce soruna çözüm bulacak insancıl bir tavra gönüllüce girmelerini beklemek, boş bir hayal olur. Ancak işçi gönderen ve alan ülkelerin sendikal örgütleri dönen işçilerin yararına toplumsal bir reentegrasyon plânı oluşturmalarını hükümetlere dayatmak için gerekeni yapmalıdırlar.

Resimde, Federal Almanya'ya gelme izinini en son olan işçilerimiz görülüyor. Şimdi ise geri dönüş ve onun sorunları tartışılıyor.

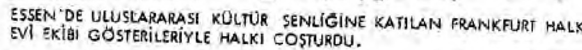
lerini garanti altına almak ve yaşam düzeylerini yükseltmektir. Fakat nasıl? Bu soruya cevap açıkça göstermektedirki, genellikle, dönen işçiler bireysel olarak davranmakta ve tasarruflarının sanayi iyatırımlarında kullanılacağına dair verilen sözlere hiç bir güvenleri yoktur. Yapılan bir sondaj, kesin olarak dönenlerin büyük bir çoğunluğunun, biriken tasarrufların, toprağa, emlâk'a veya diğer bağımsız işlere yatırdıklarını göstermektedir. Bu emekçilerin küçük bir bölümü, özellikle Batı Almanya'da şirketler kurmaktadır.

Bu kuşku ve güvensizlik koşullarında, her yıl Türkiye'ye gönderilen ortalama 1,5 milyar kesinlikle, yeni sanayi yatırımlarına yönelmektedir. Döviz olarak bu önemli tasarruflar Türk ekonomisinin bağlı olduğu yeni ithalatta bulunmaya yaramaktadır.

Diğer yandan, Alman tekelleri, bu milyonlara olan iştahını gizlememektedir. Çok uluslu Alman şirketleri, bu göçmen emekçileri sonuna kadar sömürdükten başka, şimdide her yoldan bu yüzbinlerce emekçinin ne büyük fedakârlıklar pahasına biriktirdiği sefalet ücretlerini geri almaya çalışmaktadırlar. Son olarak, Alman yetkilileri, dostluk ilişkileri adına, hem de Türkiye'de bu tasarrufların yatırımlar veya hisse şeklinde Batı Almanya'da kalması için destekleyici tedbirler alacaklarını açıklamışlardır.

Bugüne değin, Türk yetkilileri, iktidar ve işverençevreleri, insanlık dışı ve her düzeyde ayrımcılık koşulları altında yıllarca biriktirilen bu tasarruflardan başka bir şey görmemişlerdir. Kâğıt üzerinde olsa da, yurt dışındaki Türk emekçilerinin yaşam koşullarını iyi

Genellikle, işgücü ve sosyal güvenlik anlaşmaları, işçi alan ülkelerin yararına düzenlenmiş ve toplumsal eşitsizlikleri meşrulaştırmıştır. Bu anlaşmalar, sadece üretimdeki göçmen işçilerin yaşam ve çalışma koşullarını değil, aynı zamanda, gönderen ülkenin uzun süreli ulusal çıkarını da (örneğin reentegrasyon sorunu)gözetmelidir. Hazırlanmasını önerdiğimiz uzun süreli bir toplumsal plân bu emekçilerin reentegrasyonunu kolaylaştırarak mutlaka yeniden gözden geçirilmesi gereken bu anlaşmaların tamamlayıcı çok önemli bir bölümünü oluşturacaktır. Sendikal örgütler, bu yöndeki tüm çalışmaların tartışılmasına, düzenlenmesine ve uygulanmasına katılmalıdır. Görüşümüze göre, resmi yetkililerin istenilen bir tavra gelmesine ancak sendikal örgütler arasında sürekli ve aktif bir koordinasyon sağlayabilir.

ESSEN'DE ULUSLARARASI KÜLTÜR ŞENLİĞİNE KATILAN FRANKFURT HALK EVİ EKİBİ GÖSTERİLERİYLE HALKI COŞTURDU.

DİRENİŞ TÜRKÜSÜ*

Yagdı yağmur bitti başak
Selam olsun tüm köylere
Hele, hele, hele hele
Kara saban sürenlere

Geldi vakit gün doğacak
Selam olsun tüm illere
Hele, hele, hele hele
Örgütlenen işçilere

Çaldı saat söktü şafak
Selam olsun hepimize
Hele, hele, hele hele
Grevdeki kardeşlere

ÇİĞDEM TALU

*Şiir, Göppingen Türkiye Demokratik Halkçı Birliği Bülteni' nden alınmıştır

OZANLARIN DİLİNDEN

BİRLİK İSTER

Gezdiğimiz dağlar taşlar
Yollar birlik birlik ister
Gözümüzden akan yaşlar
Seller birlik birlik ister

Geri kalmış Anadolum
Söylemeye tutmaz dilim
Dar gelirli benim köylüm
Köyler birlik birlik ister

Dört mevsimler, kışlar yazlar
Öksüz oğlan yetim kızlar
Elimdeki kırık sazlar
Teller birlik birlik ister

Çınari der bitmez dertler
Vuruluyor koç yiğitler
Halkımın yüreği sızlar
Devrim birlik birlik ister

ÇINAR İSMAİL
84 Regensburg

ULUSLARARASI KÜLTÜR ŞENLİĞİ

Essen - FAP

İşçilerimizin en yoğun olarak bulundukları Federal Almanya'nın Essen kentinde, Uluslararası Kültür Şenliği yapılmış ve aynı zamanda Dünya Barış Günü kutlanmıştır.

Gecenin organizesini yapan Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi (TBÖK)'ün grevdeki, işçilerimize gönderdiği yardımın 22.000 DM'a ulaştığı açıklanınca bu coşku ile karşılanmış ve"Yaşasın DİSK-Yaşasın Maden İş Grevindeki kardeşlerimizin mücadelesi, Kahrolsun MC, Kahrolsun MESS" sloganlarının söylendiği görülmüştür. Şenliğe Alman Barış Derneği adına katılan Papaz Simon Gerla, Dünya Barış Günü ve İnsan Haklarını gerçekleştirmeyi amaçlayan bir konuşma yapmış veve 'milyonlarca işsizin bulunduğu ve insanı yok etmeği amaçlıyan silahların yapımcısı olan Amerika, insan hakları koruyuculuğu yapamaz" demiştir.

Kültür Şenliği, işçi sınıfının birliği ve dayanışmasını vurgulayan"Yaşasın Uluslararası işçi sınıfının dayanışması, Hoch die internationale Solidarität" sloganlarıyla sona ermiştir.

MADEN-İŞ İŞÇİLERİNE BİR MEKTUP

Duyduk ki MESS patronları size yeni tuzaklar hazırlıyorlarmış. Sizin hakkınızda "hayvan herifler" dediklerini duyduk. Aynısını kendilerine de iade ediyoruz. Biz oluşturduğumuz İşçi Dayanışma Birlikleri olarak 28.8. 1977 günü bir RAMAZAN EĞLENCESİ düzenledik. Bu eğlencemizde Karagöz ve Hacivat oynatarak patronların ikiyüzlülüğünü ortaya koyduk. Oyunumuz, Schöneberg semtindeki bütün arkadaşların çok hoşuna gitti. Bu eğlencemizde iftara kadar 600.-DM topladık. Bu parayı Maden-İş'le Dayanışma Kontosuna yatırıyoruz. Yanınızdayız, sizin greviniz, bizim grevimizdir.

Bize düşman olanların belini bükeceğiz. Birliğimiz bizi zafere götürecektir. Bizim bileğimizi kimse bükemez.

Resimde gösteriden bir an. Grev gözcüsü karagöze direnişin nedenlerini anlatıyor

Dayanışma dolu selamlarımızla
İşçi Dayınışma Birlikleri, Schöneberg-li İşçiler

SANAT İHTİYAÇTIR SİLAHTIR...

Sanatın en önemli yararı, bir mücadelenin silâhı olmasındadır. Biliyoruz ki dünyada insan var olalı beri insanla tabiat arasında bir mücadele sürmektedir. Ve biliyoruz ki insanlar toplumlar halinde yaşayalı beri, insanlar arasında bir mücadele süregelmiştir. Yani mücadele, insanların yaşama kavgasında, doğa ile; insanca yaşama kavgasında ise insanların kendi arasında -gerici güçlere karşı- verilen bir kavgadır. İşte, sanat bu mücadelenin en önemli silâhlarından biridir. Nasıl ki ilk insan, mağarasının duvarına amansız düşmanı canavarın resmini çizmiş, karşısında yaktığı ateş çevresinde dönerken, ortak bir türkü çağırmış, bunlarla gücünü bilemiş, yaşamanın kavgasını sürdürmüşse, toplumsal düzendeki insan da, ezenlere, sömürücülere karşı her zaman mücadele etmiş ve bu mücadelesinde sanatıyla güçlenmiş, bilenmiştir.

Sanat mücadeleden yeşermez ve mücadeleye güç taşımazsa sanat olma özelliğinden yoksundur. Bir Karacaoğlan'ı Karacaoğlan yapan, devrinde halkın mücadelesini dile getirmesi, ona güç taşımasındandır. Oysa aynı devirde padişahlara şarkılar yazan, iltifatlar düzen nice kişiler vardı. Ve tarihin karanlıklarında kaybolup gittiler.

Sanatın bir yararı da, insan beynini yaratıcı kılmasında, insana yüce değerler taşımasındadır. Mücadeledeki insana umudu, kahramanlığı, zafer uğrunda savaşmanın anlamını taşıyan, şefkati, dostluğu, yiğitliği dile getiren sanat, elbette tutucu-gerici güçleri, kısacası, halk düşmanı güçleri ürkütecektir. Ve sanattan ürken gerici güçler tarih boyunca onun yaygınlaşmasını engelleyici tedbirler aramışlardır. Bunun bir sonucu olarak, halkın değerlerini yozlaştırıcı ürünleri, sanat adı altında piyasaya sürmüş, umutsuzluğu, çıkmazı, acıyı benimsetici kendi değerlerini halk arasında yaygınlaştırmaya çalışmışlardır.

Oysa halkın mücadelesi bağrında umudu ve kahramanlığı taşır. Ve halk, mücadelesinden yeşeren sanatla beslendikçe de zafere daha güçlü adımlarla yürüyecekler.

Eşrefoğlu

FİDEF'İN FOLKLOR KURSLARI

FİDEF Merkez Yürütme Kurulu, kültürel alanda faaliyetlerin yerli ve yabancı emekçiler arasındaki dostluk ve dayanışmanın gelişmesinde oynadığı önemli rolü göz önüne alarak, ilk elde Folklor üzerine ağırlık vermeyi kararlaştırdı. Ekim ayının 15'inden itibaren, Düsseldorf'ta, Düsseldorf İşçi Derneği ile birlikte FOLKLOR KURSLARI başlayacak. Tecrübeli bir öğretmen yönetiminde yürütülecek olan kurslar parasız olacak. Folklor çalışmalarına alman gençlerininde katılmasına özen gösterilecek. Daha geniş bilgi için derneğe başvurulabilir.

Düsseldorf İşçi Derneği
Erkratherstr. 338
Tel: 0211/ 72 58 96

bir hikayemiz var

AĞLAYAN BEBEK

Saatin acı acı çalan ziliyle yatağından fırladı,esmer tenli bıyıklı yabancı adam. Şu zil sesinden dolayı saatlerede düşman olmaya başlamıştı zaten.Katmerli bir küfür attı saatede,onu yapanada Aceleyle giyindi, birkaç parça bir şey yedi,kendini sokağa vurdu, tuttu yolunu inşaatın. Kuşlar bile daha uyuyor diye içinden geçirdi, sabahın alacakaranlığında.

Bir zamanlar Anadolunun küçük bir köyünde yaşamını sürdürüyordu Bekir. Zar zor geçimini temin ediyordu, alacaklıların hergün kapısını aşındırması, küçük kızının okul masrafını bile karşılayamaması çok kez bunaltıyordu Bekir'i. Uzun uzun düşündü günler boyu, sonunda kararını verdi gidecekti Almanya'ya, küçük kızının kalem parası isteğine yok dememek için gidecekti. İnsan gibi bir hayat yaşamak, çektiği bu ezilmişliğe yeter demek için gidecekti.

Babadan yadigar kalan tarlayı, karısına düğün hediyesi diye taktıklarını paraya çevirdi. Bu para gelecek güzel yaşamlarının sermayesiydi. İşçi olmaya gidecekti Almanya'ya hemde kaçak olarak.

Kara tren meçhul yarınlara doğru ağır, ağır kalktı, arkada gözü yaşlı iki can bırakaraktan. Gitti gitti küçüldü tren gözden kayboldu. Karısının, kızının son sözleri kulağında uğuldadı.

-Umut sende Bekir kendine iyi bak
-Baba gelirken bana ağlayan bebek getir unutma
-Olur kızım getireceğim bebeği

Ağlayan bebek, ağlamak, yoksulluğun simgesi ağlamak. Zaten hiç gülmedikki, diye düşündü esmer tenli bıyıklı adam.

Bir sürü zorluktan sonra, adına türküler yakılan, karısını kocasından, çocuğunu babasından ayıran, işçilerin umudu Almanya'ya adımını attı Bekir. Her malın üstüne damgasını "West Germany" diye vuran Almanya'ya. Uzun aramalardan sonra kaçak olarak başladı iş hayatına.

Bir inşaatta iş bulabildi hemşerilerinin yardımıyla. Sigortasız çalışıyordu, hayatı bile garanti değildi, yaradana sığınıyordu sadece. İnşaatın biraz ötesinde bir barakada kendisi gibi kaçaklarla beraber yaşıyordu. Herşeye rağmen karısını ve çocuğunu düşünerek tüm zorluklara göğüs geriyordu. Fakat bu kadar, daha uzun sürmedi. Çok geçmeden polis kontrolu korkusuyla patron hepsine yol gösterdi. Alman yabanında yapayanlız kaldı Bekir. Koca Almanya umutlarına mezar olmuştu. Günler boyu iş aradı, hepsinden aynı cevabı alıyordu "yok, iş yok" diye kapanıyordu suratına kapılar. Tüm arzusu çalışarak kazanmaktı biraz para. Yattığı yerden milyon vuranların dünyasında çalışmak istiyordu Bekir.

Paranın bitme, polisin yakalama korkusu içini kemiriyordu. Çok geçmeden korktuğu başına geldi, paralarda suyunu çekti. Aklında tek fikir düğümlendi DÖNÜŞ. Kaçak geldi, kaçak çalıştı kaçak dönecekti. Kızının son sözlerini Ağlayan Bebeği hatırladı. Girdi büyük bir mağazaya, cebindeki son meteliğini kızının isteğine saydı. Yavrucak ne kadar sevinecek diye düşündü. Hiç olmazsa kızının arzusunu yerine getirmenin verdiği hazla gülümsedi.

Koltuğunun altına vurdu bebeği, istasyona doğru yöneldi. Hiç birşey düşünemiyordu artık sanki beyni kafasından uçup gitmişti. Karşı kaldırıma geçmek istedi, trafik lambasına bile bakmadan adımını attı caddeye. Çarpmanın çıkardığı tok bir sesle, acı bir fren sesi birbirine karıştı. Kırmızı, ılık bir sıvının başından aşağı aktığını hissetti. Kısa zamanda başına kalabalık toplandı. Bekir'in. Yerde yatan bir yabancı adam eliyle sıkıca tutmuştu bebeği. Son sözleri bir hırıltı gibi boğazından çıktı "Sözümü tuttum kızım, sözümü tuttum" diyebildi. Yüzünde anlamsız bir gülümseyiş donakaldı.

M. BİLGE